ВІВТОРОК, 12 ГРУДНЯ 2006 РОКУ ■ № 235 (3985)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

На фініші до СОТ

Цього пленарного тижня парламент має остаточно завершити розгляд законопроектів, необхідних для вступу України до Світової організації торгівлі. Про це заявив Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк на вчорашньому засіданні погоджувальної ради лідерів депутатських фракцій і комітетів. Загалом, за його словами, парламентарії мають розглянути 70 питань, серед яких шість — внесених Президентом України.

Крім того, Адам Мартинюк закликав парламентські комітети працювати згідно з Регламентом, а тимчасові слідчі комісії — звітувати в зазначені терміни. Інакше, попередив він, головуючий може оголосити про припинення роботи такої комісії.

(Закінчення на 2-й стор.).

Четверта висота

Ігор Смирнов знову став президентом Придністров'я. За діючого главу невизнаної республіки минулої неділі проголосувало 82,4% виборців. Смирнов зайняв високу посаду вчетверте: місцеве законодавство не обмежує кількість президентських термінів для однієї і тієї самої особи. І якщо на минулих виборах кандидатура Смирнова була безальтернативною, то на нинішніх у нього були суперники. За словами глави ЦВК Петра Денисенка, редактор місцевого опозиційного щотижневика «Нова газета» Андрій Сафонов набрав 3,9%, редактор партійної газети компартії «Правда Придністров'я » Надія Бондаренко — 8,1%, депутат Верховної Ради Петро Томайли — 2,1% голосів. Напередодні виборів Ігор Смирнов заявив журналістам, що залишить свою посаду лише після міжнародного визнання Придністров'я.

У Карпатах — Святий Миколай, а в Києві — ялинка

Ялинку на головній площі країни прикрасять французькими вогниками і... свинями. У Києві вже почали монтувати металевий каркас для новорічної красуні заввишки 35 метрів. Від своєї попередниці вона відрізнятиметься великою кількістю гірлянд, привезених спеціально із Франції. Їх запалять 23 грудня. Щоб зібрати конструкцію, знадобиться п'ять сотень звичайних ялинок.

А в Івано-Франківській області до 19 грудня презентують проект «Вотчина Святого Миколая». У майбутньому діти зможуть писати листи Святому Миколаю за адресою: село Черганівка, Косівський район Івано-Франківської області.

Бабина зима

Цього тижня погода в Україні істотно не зміниться. Синоптики запевняють, що Новий рік буде безсніжним, а холоди почнуться не раніше, ніж через місяць. Такий початок зими називають найтеплішим за останні 500 років.

У Карпатах через брак снігу зривається туристичний сезон. На богослужіннях у карпатських селах Львівської, Закарпатської, Івано-Франківської і Чернівецької областей священики і віруючі просять у Бога... снігу. Адже тільки справжня зима дає місцевим жителям основний заробіток. Нині немає снігу, і попит на гірськолижні курорти різко впав. Любителі зимових видів спорту, що забронювали номери на базах відпочинку й у готелях, відмовляються від відпочинку в Карпатах.

Між декларацією і субсидією

Минулого тижня віце-прем'єр-міністр Дмитро Табачник під час селекторної наради з питань житлово-комунального господарства задекларував, що уряд ухвалив рішення про спрощення процедури оформлення субсидій. Для цього, за його словами, до відділу субсидій потрібно подати лише два документи — довідку про сукупний дохід сім'ї та квитанції про оплату житлово-комунальних послуг. Віце-прем'єр також повідомив, що право на отримання субсидій мають громадяни, які сплачують за послуги ЖКГ більш як 20 відсотків сукупного доходу, а у разі наявності у сім'ї інвалідів чи непрацездатних — 15 відсотків. Здавалося б, усе зрозуміло, але проблема в тому, що відділи субсидій ну ніяк не можуть керуватися заявами високопосадовців, тож, досі не отримавши «спрощуючої» постанови уряду, продовжують працювати за старими правилами. Для прикладу, в Донецькій області після підвищення комунальних тарифів кількість сімей, які мають право на субсидію, зросла вдвічі, що вже призвело до збільшення черг в офіційних установах. **На знімку** нашого фотокореспондента, мешканці Юнокомунарівська (у складі Єнакієвської міської ради) очікують на представників водоканалу та енергопостачальної організації.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

■ НОВИНИ

Техніка для авіації

У головному спеціалізованому конструкторсько-технологічному бюро ВАТ «Азовмаш» завершено розробку автопаливозаправника місткістю 10 кубометрів. Така техніка раніше в Україні не виготовлялася. Тому новий заправник, створений на базі тягача Кременчуцького автозаводу, має великі перспективи. Тим часом в аеропорту Атирау (Казахстан) введено в експлуатацію 40-кубовий заправник, який уже викликав інтерес у наземних служб інших аеропортів Середньої Азії. Свого часу маріупольські машинобудівники були монополістами у виготовленні такої техніки на території СРСР. Тепер на підприємстві розширюють номенклатуру продукції.

На Львівщині починається епідемія гепатиту?

До інфекційного відділення Новороздольської міської лікарні у Львівській області було госпіталізовано ще одного учня середньої школи села Пісочного Миколаївського району. Як повідомили в Міністерстві з питань надзвичайних ситуацій, загалом з 1 по 9 грудня до інфекційного відділення Новороздольської міської лікарні і першої міської інфекційної лікарні Львова було госпіталізовано 6 учнів з діагнозом вірусний гепатит А. Попередня причина захворювання — порушення санітарно-гігієнічного режиму в школі.

КОРОТКО

■ У Києві відбувається конференція сторін рамкової конвенції про охорону і стабільний розвиток Карпат.

■ Третій за останній час спалах пташиного грипу H5N1 зареєстровано в Південній Кореї.

■ Українським прикордонникам під час затримання чеченця довелося стріляти.

■ У Луганській області загинула дитина, яка впала в каналізаційний колодязь.

■ Шість осіб постраждали внаслідок ДТП у Житомирській області.

■ ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ І ВИГРАВАЙТЕ!

Шановні друзі!

Продовжуємо публікувати списки пропозицій наших друзів, котрі люб'язно надають подарунки читачам, які передплатили на півроку або рік п'ятиразовий випуск газети «Голос України». Нам пропонують:

25. **Від рекламного агентства «Алмакс-Реклама»** (Полтава, генеральний директор Михайло Шлафер) — сувенір.
26. **Від фірми «Алекс-2»** (Полтава, директор Станіслав Петренко) — канцелярський набір.
27. **Від фірми «ТДК»** (Полтава, директор Федір Тарасов) — радіоприймач.
28. **Книжки від літератора та журналіста Володимира Захар'єва** (Кам'янець-Подільський).

Шановні передплатники, надсилайте копії квитанцій — і ви стаєте учасником розіграшу подарунків.

Хай усміхнеться вам удача!

І в дев'яносто два з «Голосом України»!

Колишній учитель англійської мови Звенигородської середньої школи, що на Черкащині, фронтовик Дем'ян Володимирович Шульга (**на знімку**) — передплатник парламентської газети з першого її випуску. «Я не тільки сам перечитую видання, — каже ветеран, — ділюся з сусідами, знайомими, колишніми своїми учнями. Газета різнопланова, а отже, цікава для будь-якої категорії». У 2004 році вихованці Дем'яна Володимировича тепло привітали його з 90-річчям, побажали козацького здоров'я, ветеранського завзяття і «посмішки Фортуни». «От вона, ця пані, — пожартував Дем'ян Володимирович, — і прийшла. Виграв від «Голосу України» фірмову футболку». Тепер Дем'ян Володимирович пообіцяв ще завзятіше пропагувати свою улюблену газету, **повідомляє наш кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.**

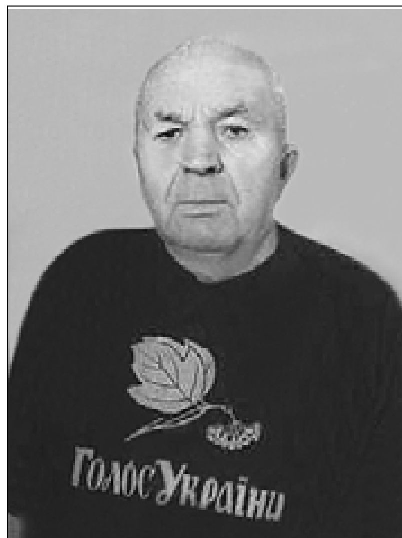

Фото автора.

■ ОФІЦІЙНО

Заява прес-служби апарату Верховної Ради України з приводу ситуації, що склалася навколо рішення парламенту про звільнення Тарасюка Б. І. з посади міністра закордонних справ України

З набранням 1 січня 2006 року чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України» від 8 грудня 2004 року № 2222 повноваження щодо формування складу Кабінету Міністрів України перейшло від Президента України до Верховної Ради України.

1 грудня 2006 року Верховна Рада України за наслідками звіту міністра закордонних справ України Тарасюка Б. І. припинила його повноваження на цій посаді. Цього самого дня відповідно до статті 88 Конституції України постанова про звільнення Тарасюка Б. І. з посади міністра закордонних справ України була підписана Головою Верховної Ради України, оприлюднена у встановленому порядку на офіційному веб-сайті парламенту та опублікована 5 грудня 2006 року у газеті «Голос України». Таким чином у повній відповідності з вимогами частини другої статті 19 Конституції України було завершено конституційний механізм припинення повноважень Тарасюка Б. І. на посаді міністра закордонних справ України.

5 грудня 2006 року громадянин Тарасюк Б. І. звернувся з позовом до Шевченківського районного суду міста Києва про визнання незаконною та скасування у повному обсязі постанови Верховної Ради України від 1 грудня 2006 року про звільнення його з посади міністра закордонних справ України.

Шевченківський районний суд міста Києва, незважаючи на те, що 1 грудня 2006 року Тарасюка Б. І. звільнено з посади у повній відповідності з вимогами Конституції України, виніс 5 грудня 2006 року у порядку забезпечення цього позову ухвалу про призупинення дії зазначеної постанови Верховної Ради України.

Водночас у ситуації, що склалася навколо рішення парламенту про звільнення Тарасюка Б. І. з посади міністра закордонних справ України, слід враховувати таке.

За Конституцією України призначення та звільнення Прем'єр-міністра України, інших членів Кабінету Міністрів України належить до повноважень Верховної Ради України (пункт 12 статті 85 Конституції України). А керівників центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України, призначає на посади та звільняє з посад Кабінет Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України (пункт 9-2 статті 116 Конституції України).

За відсутності законів про Кабінет Міністрів України, про міністерства та інші центральні органи виконавчої влади парламент реалізує свої конституційні повноваження на основі прямої дії відповідних положень Конституції України.

Системний аналіз положень статті 83, пункту 12 частини першої статті 85 і пункту 10 статті 106 Конституції України дає підстави дійти висновку, що 1 грудня 2006 року Верховна Рада України прийняла рішення про звільнення Тарасюка Б. І. з посади міністра закордонних справ України на основі пункту 12 статті 85 Конституції України, про що і зазначено у відповідній постанові. Ця постанова, як зазначено в ній, набрала чинності з дня її прийняття.

З огляду на викладене та зважаючи на правову позицію Конституційного Суду України, що висловлена у його рішенні №8-рп/2002 від 7 травня 2002 року щодо підвідомчості актів про призначення або звільнення посадових осіб, ця постанова може бути оцінена лише Конституційним Судом України на предмет її конституційності.

Висловлюємо щире співчуття народному депутатові України, голові Комітету Верховної Ради України з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України ЄФРЕМОВУ Олександру Сергійовичу в зв'язку з тяжкою втратою — смертю батька

Сергія Серафимовича.

Голова Верховної Ради України
Олександр МОРОЗ,
Перший заступник Голови Верховної Ради України
Адам МАРТИНЮК,
керівник апарату Верховної Ради України
Валентин ЗАЙЧУК.

Фракція Партії регіонів України у Верховній Раді України висловлює глибоке співчуття своєму колезі народному депутату України ЄФРЕМОВУ Олександру Сергійовичу в зв'язку з тяжкою втратою — смертю батька

Сергія Серафимовича.

Нехай світла пам'ять про нього збережеться в серцях усіх, хто його знав і любив, а справи житимуть у ділах його численних послідовників — рідних, близьких, друзів, колег.

З глибоким сумом і скорботою
голова депутатської фракції Партії регіонів
Раїса БОГАТИРЬОВА.

Комітет Верховної Ради України з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України висловлює глибоке співчуття народному депутатові України, голові комітету ЄФРЕМОВУ Олександру Сергійовичу у зв'язку з непоправною втратою — смертю батька

Сергія Серафимовича.

Перший заступник голови комітету Сергій САС.
Завідувач секретаріату комітету Андрій СНІГАЧ.

Дискусії — так. Але в межах Конституції

Обговорення закону про опозиційну діяльність буде досить емоційним і дискусійним. Про це заявив на вчорашній прес-конференції Голова Верховної Ради Олександр Мороз. Попри те, він не виключив, що через велику кількість законопроектів і брак часу народні депутати не зможуть широко обговорити документ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Глава парламенту вважає нормальним, коли всередині антикризової коаліції виникають дискусії стосовно деяких питань. Зокрема щодо ставлення до голодомору і приватизації. «Поки є тертя, доти є життя», — зауважив він.

Не виключено, що днями глава парламенту внесе на розгляд парламенту свою кандидатуру на посаду Уповноваженого Верховної Ради з прав людини. «Я думаю, що це може бути Ніна Іванівна Карпачова», — зазначив О. Мороз.

А рішення Шевченківського районного суду Києва про призупинення постанови парламенту стосовно відставки Бориса Тарасюка з посади міністра закордонних справ, за словами Голови Верховної Ради, «виходить за межі Конституції та принципів судочинства». Тому парламент оскаржить його в апеляційному суді. Глава парламенту вже підписав відповідне доручення. «Як можна скасувати рішення, яке прийнято на основі Конституції?» — зауважив Олександр Мороз і додав, що Тарасюк міністром не буде.

Крім того, Голова Верховної Ради вважає, що розслідування справи про вбивство журналіста Георгія Гонгадзе — «штучно стримується». Хоча б з огляду на те, що судові засідання відбуваються в закритому режимі. Він припустив, що представники Феміди керуються не істинами, а вказівками влади.

А під час візиту Президента Росії Володимира Путіна до нашої країни, зауважив Олександр Мороз, треба знайти стабільну формулу співробітництва між двома країнами, зокрема, в питанні постачання енергоносіїв.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Передусім — інтереси людей праці

«Конгрес бачить у перспективі соціалістів України членами Партії європейських соціалістів, а Україну — членом ЄС». Таке доповнення до резолюції конгресу, запропоноване Головою Верховної Ради, лідером СПУ Олександром Морозом, отримало схвальну підтримку лідерів Партії європейських соціалістів на сьомому конгресі ПЄС, який відбувся 7—8 грудня в португальському місті Порту. У партію входять політичні організації соціального спрямування 25 країн — членів Європейського союзу.

Серед гостей були українські соціалісти, яких представляли голова Соціалістичної партії України Олександр Мороз і секретарі політради Віталій Шибко та Ярослав Мендусь.

Головне гасло конгресу — «Нова соціальна Європа». Курс на соціалізацію суспільного життя і роль соціалістів та соціал-демократів у здійсненні такої політики були провідною темою дискусії. Єдність, узгодженість дій соціалістів у відстоюванні інтересів людей найманої праці під час здійснення пропагандистських та агітаційних кампаній, законодавчої роботи в Європарламенті та національних парламентах підкреслювались як найважливіша умова перетворення континенту на Європу соціальну, соціалістичну.

Цій темі був присвячений виступ Сеголен Руаяль, котра має реальні шанси стати президентом Франції від соціалістів (вибори відбудуться у першій половині 2007 року). Вона заявила, що у разі обрання на високу посаду ініціюватиме схвалення Конституції Євросоюзу всіма суб'єктами цього об'єднання країн (сьогодні Конституцію ЄС схвалено в 16 країнах—членах ЄС).

Делегація українських соціалістів провела зустрічі з керівниками делегацій від Європарламенту, Чехії, Німеччини, Австрії, Польщі, Португалії, Росії, Литви, Угорщини. Відбулася тепла розмова з С. Руаяль.

Вл. інф.

На фініші до СОТ

■ ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

(Початок на 1-й стор.).

Сьогодні уряд звітуватиме про виконання рекомендацій парламентських слухань «Про стан забезпечення житлом та іншими гарантіями соціального захисту військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб». На вечірньому засіданні парламентарії заслухають попередній звіт тимчасової слідчої комісії з питань розслідування факту порушень прав народних депутатів України та розглянуть питання ратифікації. Зміни до Земельного кодексу (стосовно заборони продажу земель сільськогосподарського призначення), до Закону «Про планування і забудову територій» (про спрощення дозвільних процедур у містобудуванні та попередження самочинного будівництва) народні обранці планують розглянути у другому читанні і три законопроекти стосовно протидії корупції — в першому.

Завтра парламентарії заслухають звіт тимчасової слідчої комісії з питань перешкоджання професійній діяльності журналістів телеканала СТБ з боку народного депутата Олега Калашнікова, що мало місце 12 липня 2006 року біля будинку Верховної Ради. Сесійна зала також розгляне «сотівський» проект закону про ставки вивізного (експортного) мита на брухт легованих чорних металів, брухт кольорових металів та напівфабрикатів з їх використанням, проект постанови про рекомендації парламентських слухань на тему: «Стан підготовки вступу України до Світової організації торгівлі, проблеми та перспективи», загальнодержавну програму ведення сільськогосподарського виробництва на території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, на 2007—2016 роки», законопроект про амністію та низку документів про ратифікацію.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Михайло Гладій, Василь Волга, Євген Кушнарьов, Леонід Грач.

Попередній звіт ТСК з питань розслідування обставин і причин загибелі журналіста Георгія Гонгадзе та з'ясування причин зволікання в розслідуванні кримінальної справи, а також низку кадрових питань народні депутати планують розглянути у четвер. Зокрема, цього дня парламентарії можуть звільнити з посади Голову Служби безпеки України Ігоря Дріжчаного і планують достроково припинити повноваження народних депутатів, які вже обіймають посади міністрів, — Віктора Коржа та Василя Цушка. У порядку денному — обрання голів, заступників, секретарів, членів комітетів Верховної Ради, призначення Анатолія Селіванова постійним представником Верховної Ради в Конституційному Суді. Крім того, парламентарії розглянуть зміни до Закону «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації», з пропозиціями Президента, зміни до кодексів стосовно відповідальності за самовільне захоплення земельної ділянки, до Закону «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України», до деяких законодавчих актів стосовно встановлення мінімальної заробітної плати на рівні прожиткового мінімуму для працездатних осіб, до Закону «Про виконавче провадження» (стосовно заборони конфіскації житла за борги з житлово-комунальних послуг) тощо.

А у п'ятницю буде заслухано звіт ТСК з питань перевірки ситуації із забезпечення природним газом українських споживачів, розрахунків за поставлений природний газ та можливих порушень чинного законодавства на енергетичному ринку, а також розглянуто закон про опозиційну політичну діяльність.

Наступний тиждень також буде пленарним. З 19 по 22 грудня, повідомив Адам Мартинюк, на розгляд Верховної Ради винесено 67 питань. Перший заступник Голови Верховної Ради також закликав парламент до кінця поточного року прийняти державну програму соціально-економічного розвитку України на 2007 рік.

Людмила ГОЛОВАТА.

Якщо «не будуть виправлені помилки», то КПУ «залишає за собою право вийти з коаліції»

Кому ще за комір не капає?

■ ДО ДНЯ УРЯДУ

Днями стрів несподівано радісну колегу: з'ясовується, її брат, полковник Збройних сил, нарешті отримав у Києві ордер на однокімнатну квартиру. «Нарешті» — це через двадцять з гаком років. Доки обговорювали планування і розміри омріяного куточка, піймав себе на думці: ти дивись, у нас десь ще й квартири безплатно дають. Це «десь», на відміну від «нарешті», дуже вузеньке, у його переліку — силові відомства, суди, центральні органи влади… (благодійність якогось боголюбного мера — не в рахунок).

Зустріч з колегою пригадалась напередодні заслуховування урядовців про виконання рекомендацій парламентських слухань на тему «Про стан забезпечення житлом та іншими гарантіями соціального захисту військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб», що відбулися 8 лютого нинішнього року. Про що тоді говорили, здогадатися не важко: житло і соцгарантії законом передбачені, та де вони. Коли й дають, то мізер. Тоді основний доповідач перший заступник міністра економіки Анатолій Максюта знайшов оригінальний «цифровий аргумент», наголосивши: «Усього з початку набуття Україною незалежності для військовослужбовців та інших службових осіб побудовано і придбано майже 112 тисяч 800 квартир загальною площею понад 7 мільйонів квадратних метрів». Цифра вражає, якщо забути про півтора десятка років з часу проголошення незалежності. А спробуйте приємно вразити слухачів квадратними метрами за півріччя (з часу парламентських слухань).

На папері держава спрацювала уже на той час —затвердила комплексну програму забезпечення житлом військовослужбовців та членів їхніх сімей. Справа залишалася за «дрібним» — створити відповідно до цієї програми фонд службового житла. Адже Закон «Про соціальний правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» дозволяє надавати військовослужбовцям з двадцятирічною вислугою жилі приміщення для постійного проживання один раз протягом усього часу проходження військової служби. А де з сім'єю жити до того? Не в казармах же. Негоже не тільки тому, що солдати кирзовими чобітьми будитимуть маленьких дітей, а тому, що навіть тимчасові службові помешкання мають відповідати вимогам житлового законодавства. Майже рік тому Президент України своїм указом доручив Міноборони упродовж двох місяців затвердити програму створення фонду службових жилих приміщень з урахуванням структури, складу, чисельності та дислокації Збройних сил. Ніхто не сумнівався, що, навіть попри перманентну зміну (реформування!) структури і чисельності нашого війська, така програма не забариться. Чого не скажеш про реальні, а не уявні квадратні метри житла. Бо, як загальновідомо, навіть гербовим папером оселі не накриєш — за шию капатиме.

Більш як 45 тисяч безквартирних військовиків перебувають на квартоблiку, а міністерству щороку з бюджету видають у середньому коштів на зведення чи придбання лишень трьох тисяч квартир. Таким цифрами на слуханнях оперував заступник міністра оборони В'ячеслав Кредісов. Заступник міністра внутрішніх справ Лідія Поречкіна назвала нібито і «м'якшу» цифру: в МВС на житлочерзі 18 тисяч працівників. Але... половина цих черговиків — пенсіонери з досвідом і терпінням стояння у черзі по десять-двадцять років та пільговики. Більшість із них і є отими 5907 ощасливленими, які отримали квартири упродовж останніх п'яти років. Про ощасливлення діючих «оперів», слідчих, постових, інспекторів годі щось казати. Кожний п'ятий із ста тисяч молодих працівників системи не забезпечений належними житловими умовами і навіть «на горизонті» не бачить прояснення, адже позбавлений навіть права стати на квартирний облік.

Головний висновок — назріла нагальна потреба у відпрацюванні нової державної чи національної програми забезпечення житлом військовослужбовців та членів їхніх сімей, яка відповідала б вимогам теперішнього часу. Чільні представники силових відомств просили зрозуміло чого — бюджетних і позабюджетних коштів. Усього, за словами одного із співдоповідачів, для всіх силових відомств і військових необхідно на найближчі три роки 15 мільярдів гривень (порівняймо —за минулу п'ятирічку МВС з бюджету отримало на житло 800 мільйонів грн). Скільки матимуть на той рік — побачимо у законі про бюджет, якщо його підпише глава держави, він же і Верховний Головнокомандувач ЗСУ. Цікаво, чи урядовці, які нишком багатозначно кепкували з такого «безсоромного апетиту» (15 мільярдів!) силовиків, тоді прогнозували півтораразове подорожчання до кінця 2006-го цементу й інших будматеріалів та космічні стрибки цін на квадратні метри і на первинному, і на вторинному ринках житла? Інформація для чиновницьких роздумів: у 2001 році планували платити з бюджету по 1226 гривень за квадратний метр житла — чому загаялись?

Військові в особі тодішнього депутата генерала Д. Рудьковського пропонували запровадити грошову компенсацію військовослужбовцям за неотримане житло (депутат скористався правом законодавчої ініціативи). МВС — прискорити у 2006 році впровадження механізму випуску облігацій внутрішньої державної позики для залучення коштів на будівництво і надання черговикам безпроцентної цільової позики. Рахункова палата вимагала провести загальну інвентаризацію руху продажу і обміну державного майна, перевірку тендерних процедур, будівельних фірм і фірмочок, квартирних черг. Спілка офіцерів України, від імені якої виступав екс-депутат В'ячеслав Білоус, пропонувала Кабміну вже до 1 березня розробити порядок надання позик для військовослужбовців, які прослужили понад 20 років, з урахуванням досвіду фонду молодіжного будівництва, а також передбачити надання депозитного рахунку кожному військовослужбовцю, на якому щороку накопичуватиметься три квадратні метри житла. Одним з виходів, який допоможе зняти проблему, тодішній перший заступник голови Комітету з питань національної безпеки і оборони Борис Андресюк бачив такий: офіцеру, який починає службу, надавати добротне службове житло, а потім щороку зараховувати на його особистий рахунок певну суму коштів з тим, щоб, звільняючись років через 15 з військової служби, він міг одержати кошти, потрібні для придбання житла за встановленими нормами.

Про те, що з цього зроблено, можна судити із збільшення (чи зменшення?) кількості членів різноманітних (але ганебних для держави!) спілок безквартирних офіцерів і навіть бездомних (є й така!) військовослужбовців. Почуємо сьогодні і на дні уряду. Буде гаряче. На наступний рік Кабмін пропонує армії чекати коштів від реалізації надлишкового військового майна, чим займеться Фонд держмайна. Тобто буде весілля, якщо дядько гроші позичать. Серед «без п'яти хвилин пенсіонерів» МВС — настрій, близький до паніки. Колега нинішнього стража закону, який устиг вийти на заслужений (і не зовсім) відпочинок півроку тому, отримує чи не вдесятеро більшу пенсію. Бо тоді її «нарощувало» рідне відомче начальство (премії, доплати...), а наступного року чекай милості від Пенсійного фонду. Недарма непереодягнені міліціонери нещодавно стояли у лавах демонстрантів перед будинком парламенту, коли там «обсмоктували» бюджетні кістки.

Анатолій БЕНЬ.

На знімку: у 31-му столичному полку зв'язку повітряного командування «Центр» Збройних Сил України відбулася церемонія складання присяги на вірність народові України молодими солдатами.

Фото Сергія СВІТЛИЦЬКОГО (УНІАН).

■ ФАКТ І КОМЕНТАР

Промисловість із сюрпризом

У листопаді зростання промисловості прискорилося до 8,3 відсотка, за 11 місяців — до 5,6 відсотка проти рівня минулого року.

Власне, сюрпризом це стало для багатьох. Після того, як у 1999 році відновилася позитивна динаміка промвиробництва, листопади статистично були скромніші за попередні місяці, цього разу промисловість спрацювала краще, ніж у жовтні на 0,2 відсотка. Цілком слушно зауважує той, хто вказує на відкладення переробки врожаю цього року, проте так само очевидно на пожвавлення ділової активності впливають потужний струмінь інвестицій в основний капітал та інерція високого внутрішнього попиту. Збільшився випуск продукції в усіх індустріальних секторах, окрім виробництва коксу та продуктів нафтопереробки і хімії, де спад становив відповідно 18,3 та 4,3 відсотка. Проте, природно, вирішальний вплив на високий показник місяця мали металургія і переробка металів (8,9 відсотка), питома вага яких у структурі промвиробництва — неабияка. І традиційно ті сектори, які пов'язані з виробництвом продукції кінцевого споживання, — деревообробка (16,2 відсотка), харчова промисловість (23,1 відсотка), машинобудування (12,8 відсотка), виробництво будівельних та скловиробів (15,6 відсотка), гумових та пластмасових виробів (12,8 відсотка) та ін. Промисловість із сюрпризом дала змогу Мінекономіки спрогнозувати за підсумками року зростання обсягів промвиробництва у 5,5 відсотка, проте власного прогнозу у 6 відсотків я не мінятиму, бо вірю, що на фініші року ділова активність не згасатиме, а додаватиме. А поки що підсумуємо. За 11 місяців видобувна галузь збільшила оберти до 5,8 відсотка, деревообробка — до 13,1, машинобудування — до 11,5, харчова — до 9,4, целюлозно-паперова — до 9,3, металургійна — до 8,5 (після п'яти місяців спаду). У невиправних аутсайдерах — легка промисловість (-1,9 відсотка) і нафтопереробка (14,1 відсотка). Ситуація на ринку нафтопродуктів непокоїть дедалі більше. Вже не тільки заполітизовані експерти, а й статистика закликає до потреби збільшити переробку сировини на вітчизняних НПЗ.

І останнє. Питома вага промисловості у валовому внутрішньому продукті чи не найбільша, тож від кінцевого промислового показника багато в чому залежить динаміка економічного зростання цього року. За високий результат варто поборотися.

Сергій МИКОЛАЄВ.

Опозиція як контрольна влада

■ ДЕРЖАВНЕ БУДІВНИЦТВО

У Верховній Раді зареєстровано узгоджений проект закону «Про парламентську опозицію».

Ніхто не заперечуватиме, що закон «Про парламентську опозицію» потрібен усім політичним силам України, бо відомо, що сьогодні партія може бути при владі, а вже завтра — в опозиції. Для прикладу: саме за таким сценарієм розвивалися події 6 липня 2006 року, коли зранку про свої претензії на владу заявляла коаліція демократичних сил, а вже після обіду ситуація змінилася із точністю до навпаки. Пригадаймо, що лідер на той час опозиційної фракції Партії регіонів, погоджуючись розблокувати роботу Верховної Ради, заявляв, що без створення для опозиції належних умов неможливо побудувати ефективну систему влади. «Ми, як майбутня опозиція, захищали свої права, ми вважали, що опозиція існує не тільки для парламенту, а й для українського народу і держави», — зазначив він. У відповідь на ці вимоги керівники всіх парламентських фракцій підписали угоду про принципи діяльності політичних сил у Верховній Раді, котра, зокрема, передбачала, що за опозицією закріплюється посада заступника Голови Верховної Ради (він мав відповідати за організацію та забезпечення контрольних функцій парламенту) та керівництво у комітетах Верховної Ради (пропорційно до кількісного складу фракцій). Далі робоча група парламенту разом із секретаріатом Президента мали підготувати перелік органів державної влади з контрольними функціями, керівництво яких також закріплювалося за опозицією. Після цього з парламентської трибуни виступила Юлія Тимошенко, котра від імені коаліції демократичних сил пообіцяла підтримати такий закон «Про парламентську опозицію», який напише сама опозиція. «Розуміючи, які у нас були складності, коли ми 10 років були опозицією, яка мала право тільки ставити намети, ми хочемо змінити цю ситуацію раз і назавжди», — зазначила вона. Лідерка БЮТ також запропонувала закріпити за опозицією половину парламентських комітетів, у тому числі регламентний, свободи слова, контролю за діяльністю правоохоронних органів та збройних сил, комітет з контролю за екологічною політикою та природокористуванням, з питань функціонування системи правосуддя тощо. До відання опозиції мала належати і Рахункова палата України, котрій пропонувалося надати надзвичайних контрольних функцій.

Отже, чи враховує узгоджений законопроект «Про парламентську опозицію» ці побажання? За парламентською опозицією пропонується закріпити керівництво в таких комітетах Верховної Ради: з питань свободи слова та інформації; законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності; прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин; бюджету; Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради; функціонування судочинства; контролю за захистом прав промисловців, підприємців та інвесторів; контролю за дотриманням соціальних стандартів та забезпечення належного рівня життя громадян; за діяльністю державних монополій, національних акціонерних компаній, державних банків та управління державними корпоративними правами; енергетичної безпеки; аграрної політики та земельних відносин і охорони здоров'я, науки та освіти. Також опозиція матиме право на посади перших заступників решти парламентських комітетів. Крім того, законопроектом передбачено, що парламентська опозиція може утворювати опозиційний (тіньовий) уряд, а його голова не тільки може бути присутнім на засіданнях Кабінету Міністрів України, а й має право на виступ тривалістю не менш як п'ятнадцять хвилин. Щоправда, в узгодженому варіанті законопроекту, на відміну від пропонованого Ю. Тимошенко, зазначається, що голова та члени опозиційного уряду працюють на громадських засадах. Проте загалом фінансування діяльності парламентської опозиції здійснюватиметься за рахунок коштів, виділених на забезпечення діяльності опозиції, а розпорядником цих коштів буде секретаріат парламентської опозиції.

А коли йдеться про реальні владні повноваження, то за парламентською опозицією пропонується закріпити право на внесення кандидатур на посади голови, заступника, секретаря та чотирьох контролерів Рахункової палати (парламентська більшість вносить кандидатури першого заступника голови Рахункової палати та трьох контролерів), чотирьох членів Ради Національного банку України (парламентська більшість — трьох), опозиція та більшість отримають по два члени Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення та, відповідно, одного і двох членів Вищої Ради юстиції. Також пропонується встановити, що Державний комітет фінансового моніторингу України є державним органом виконавчої влади із спеціальним статусом, діяльність якого спрямовується і координується парламентською опозицією України.

Окрім того, за парламентською опозицією пропонується закріпити право на 5-хвилинний виступ її уповноваженого представника з будь-якого питання порядку денного, право на виголошення заяви (один раз протягом чергової сесії Верховної Ради тривалістю до 30 хвилин) про ставлення парламентської опозиції до офіційного курсу парламентської більшості та Кабінету Міністрів, до діяльності Президента України, інших органів державної влади та їх посадових осіб, а також право на проведення «Дня опозиції» (один раз протягом чергової сесії), під час якого розглядаються запропоновані опозицією питання. А під час розгляду Верховною Радою низки питань (про засади внутрішньої і зовнішньої політики України, Держбюджет, програму діяльності та звіт уряду, питання відповідальності Кабміну чи усунення Президента України з поста в порядку імпічменту, висловлення недовіри Генпрокурору України, під час виголошення Уповноваженим Верховної Ради з прав людини щорічної доповіді про стан дотримання та захисту прав і свобод людини в Україні, щорічного звіту Рахункової палати та щорічного звіту Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення) парламентська опозиція матиме право на виголошення своєї співдоповіді. Отже, у разі ухвалення цього законопроекту опозиція зможе не тільки «встановлювати намети», а й набуде статусу «державного інституту» із чітко визначеними контрольними функціями.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

■ БАЛАНС ТИЖНЯ

Дорога усім нам віза

Верховна Рада схвалила держбюджет на 2007 рік, який, на переконання Першого віце-прем'єр-міністра і міністра фінансів Миколи Азарова, відкриє дорогу до системних реформ. Залишилося дочекатися, чи підпише його Президент країни.

Уряд запроваджує дворівневе державне субсидування послуг житлово-комунального господарства (ЖКГ).

Це саме той випадок, коли факт прийняття головного фінансового документа року більш важливий за його зміст. Адже зволікання з його прийняттям потягнуло б за собою достигання чергового яблука розбрату у владних структурах, а їх і без того не бракує. Але ближче до змісту. Опозиція явно перебільшує, називаючи бюджет-2007 антисоціальним, хоч і соціально орієнтованим його назвати важко. Попри те, що в бюджеті передбачено збільшити усі соціальні виплати, їхні масштаби вже зараз неадекватні вартості життя. Висока інфляція (цьогоріч, за прогнозами експертів, — 12,8—12,3 відсотка) і перехід на оподаткування доходів населення за ставкою 15 відсотків з наступного року змусили уряд створити, я б сказав, соціально стурбований баланс. Поясню.

(Закінчення на 10-й стор.).

«Загазований» податок на додану вартість

Працівники податкової міліції розкрили схему штучного формування податкового кредиту з ПДВ великими підприємствами-споживачами природного газу

Операції із ввезення на митну територію України природного газу за зовнішньоекономічними контрактами, укладеними на виконання міжнародних договорів України, звільнені від сплати ПДВ.

Подальший продаж такого газу на внутрішньому ринку України оподатковується за нульовою ставкою. Такий порядок оподаткування не поширюється на операції з продажу газу для населення, бюджетних установ та інших споживачів, що не є платниками цього податку.

Однак мають місце факти порушень законодавчих норм. Імпортований без сплати ПДВ природний газ реалізується підприємствам, які відповідно до технологічного циклу виробництва продукції споживають значні обсяги природного газу і при цьому в ціну отриманого газу входять суми податку на додану вартість, що у свою чергу призводить до штучного формування податкового кредиту з ПДВ.

З цією метою до ланцюга постачальників газу на підприємства включаються комерційні структури, які при реалізації імпортованого природного газу безпідставно проводять нарахування податкових зобов'язань з ПДВ у розмірі 20%. Фактично вказані суми податку до бюджету не надходять, в переважній більшості зазначені суб'єкти господарювання мають ознаки фіктивності. За подібним фактом у Рівненській області порушено кримінальну справу. Податківці встановили, що одне з великих підприємств регіону отримало від київської фірми для виробничих потреб природний газ на суму майже 93 млн. грн. За отриманою інформацією, вказаний газ було імпортовано на митну територію України відповідно до зовнішньоекономічних контрактів між Україною, Туркменистаном та Росією і в подальшому реалізовано столичним підприємцям за нульовою ставкою. А вже вони продали газ рівненському підприємству з нарахуванням ПДВ, що дозволило останнім сформувати податковий кредит на суму майже 15,5 млн. грн. У свою чергу податки до бюджету сплачено не було через застосування рівненським підприємством схеми ухилення від оподаткування.

За результатами перевірки податківців заявлену до відшкодування з бюджету суму значно зменшено, а порушники відповідатимуть згідно з чинним законодавством.

Як повідомив перший заступник голови ДПА України — начальник податкової міліції Валерій Корячкін, подібний випадок далеко не поодинокий. На сьогодні встановлено, що лише два газотрейдери з Києва у такий спосіб продали газ сімнадцяти великим підприємствам металургійної, хімічної, енергетичної, харчової галузей промисловості не лише Рівненської, а й Запорізької, Дніпропетровської, Луганської, Донецької, Хмельницької та Полтавської областей на суму близько 800 млн. грн., що дозволило останнім сформувати податковий кредит у розмірі понад 130 млн. грн. Загалом київські бізнесмени, згідно з документами, отримали понад 12,5 мільярда кубометрів газу на суму майже 4,7 млрд. грн. Як комерсанти збиралися розпорядитись у майбутньому блакитним паливом, встановить слідство.

Нині у рамках розслідування кримінальних справ за цими фактами працівники податкової міліції проводять відпрацювання близько 200 підприємств, які були задіяні в зазначених схемах.

Олена РУБЦОВА.

Причини, з яких БЮТ не мав права голосувати за бюджет

Низький професійний рівень поданого Кабінетом Міністрів проекту закону про державний бюджет на 2007 рік викликав рекордну (2482) за історію законотворчої діяльності Верховної Ради України кількість поправок і пропозицій з боку фракцій, комітетів та окремих народних депутатів. Із них було враховано 556, частково враховано 1321 та відхилено 604 пропозиції. Основну частку серед останніх становили поправки від опозиції: 522 із 1353 пропозицій, поданих фракцією Блоку Юлії Тимошенко, які стосувались 810 норм законопроекту, було відхилено, повністю враховано 234, частково — 597.

Та завдяки професійній роботі представників парламентської опозиції і тиску з боку громадськості вдалося прибрати найбільш небезпечні статті, які робили бюджет на 2007 рік вкрай загрозливим для суспільства. Зокрема, у підготовленому урядом на 2-ге читання законопроекті було вилучено:

— **статтю 9**, яка відроджувала ліквідовані в березні 2005 року податкові пільги суб'єктам підприємницької діяльності, що діють «на територіях спеціальних (вільних) економічних зон та територіях пріоритетного розвитку», чим відведено загрозу втрати бюджетом майже 12 млрд. гривень;

— **у статті 60** — обмеження на виплату допомоги при народженні дитини залежно від сукупного доходу сім'ї та норму стосовно визначення граничного розміру середньомісячного сукупного доходу сім'ї як права на отримання державної допомоги;

— **статтю 61**, якою звужувалися права військовослужбовців щодо отримання страхової суми з державного обов'язкового особистого страхування, а також компенсаційних виплат у разі поранення, контузії, травми або захворювання, одержаних у період проходження служби;

— **пункт 70 статті 76,** що призупиняв право військовослужбовців на державне обов'язкове особисте страхування і компенсаційні виплати в разі загибелі;

— **пункт 71 статті 76,** що призупиняв загальну тривалість виплати допомоги у зв'язку з безробіттям;

— **у статті 80** — норму стосовно обмеження виплати допомоги у зв'язку з безробіттям до 9 місяців (замість 360 днів, які передбачені чинним законодавством);

— **статтю 116**, що обмежувала пенсію особам, які працюють (займаються підприємницькою діяльністю) 2-ма прожитковими мінімумами для осіб, які втратили працездатність (сьогодні це 760 грн.);

— **статтю 119**, якою передбачалося скасування щомісячних виплат із загальнообов'язкового державного соціального страхування від нещасного випадку на виробництві особам, що досягли пенсійного віку;

— **статтю 130**, яка встановлювала обмеження стосовно права на отримання 10-відсоткової путівки особам, дохід яких перевищував прожитковий мінімум, та 50-відсоткової вартості путівки особам, заробітна плата (дохід) яких не перевищує розміру п'яти мінімальних заробітних плат;

— **статтю 131**, яка встановлювала обмеження щодо права на оздоровлення дітей за бюджетні кошти в залежності від доходу сім'ї (5 тис. грн. на сім'ю);

— **статтю 140**, яка обмежувала у 2007 році виплату в разі перебування на лікарняному 30 календарними днями на рік.

Завдяки активним зусиллям депутатів від опозиції також внесено зміни в окремі статті бюджету, спрямовані на посилення соціального захисту населення:

— **у статті 39** поновлено повну виплату заборгованості освітянам у сумі 659.146 тис. гривень замість 123.319,2 тис. гривень, запропонованих урядом на 1-ше читання;

— **у статті 108** скасовано норму стосовно здійснення перерахунку раніше призначених пенсій;

— відновлено програму пільгового кредитування сільських забудовників «Власний дім» — 60 млн. грн.

Крім того, зменшено ризики, пов'язані з переведенням бюджету в режим «ручного управління» з боку уряду. Це стосується:

— **положень статті 18,** які поновлювали (вперше за останні 7 років) видачу державних гарантій юридичним особам на отримання кредитів за одноосібним рішенням Кабінету Міністрів. Хоча уряд і не готовий відмовитися від надання таких гарантій, що вже завдали бюджету України багатомільярдних збитків, на 2-ге читання він вніс норму щодо надання їх у 2007 році «відповідно до законів за поданням Кабінету Міністрів України»;

— **витрачання передбачених ст.ст. 27 та 89** надходжень від приватизації у сумі 10.020.430 тис. гривень, що вже не буде безпосередньо визначатися Кабінетом Міністрів, а розподілено в бюджеті за конкретними програмами та розпорядниками;

— поновлення прямого фінансування місцевих державних адміністрацій з державного бюджету замість їх фінансування через секретаріат Кабміну.

Проте в бюджеті, проголосованому в цілому «антикризовою» коаліцією минулого тижня, не подолані системні недоліки, що не дозволяє оцінити його як суспільно прийнятний документ. Зокрема, він залишається:

1) антисоціально спрямованим:

— **згідно зі статтею 81** мінімальна зарплата в першому півріччі залишається на рівні, запровадженому з 1 грудня 2006 року, — 400 грн. Проте з 1 січня 2007 року ставки податку з доходів фізичних осіб підвищено на 2% (з 13% до 15%). Це призведе до зниження доходів громадян, які отримують їх на рівні мінімальних;

— **статтею 65** передбачено підвищення мінімальної пенсії лише на 15 гривень (до 395 гривень). Очевидно, 4-відсотковий приріст в умовах навіть оптимістичної 7,5-відсоткової інфляції означає зниження реальних доходів пенсіонерів;

— **статтею 117** забороняється достроковий вихід на пенсію, в тому числі працівників підприємств, що ліквідуються. Це — складова курсу на забезпечення «бездефіцитності» Пенсійного фонду, скорочення на 5,3 млрд. грн. порівняно з 2006 роком дотацій державного бюджету Пенсійному фонду;

— **стаття 114** зберігає «ручний режим» встановлення розмірів соціальних виплат;

— **статтею 129** замість підвищення пенсій дітям війни введено виплату лише особам, які є інвалідами з числа дітей війни, до того ж лише у розмірі 19,38 грн. замість 138 гривень;

2) бюджетом руйнування Збройних Сил України:

— всупереч вимогам постанови Верховної Ради України про виділення в держбюджеті на потреби оборони асигнувань в обсязі 2% валового внутрішнього продукту (або 11,8 млрд.), Кабінетом Міністрів заплановано лише 8457,4 млн. грн., або 1,39% від прогнозного ВВП. Це не дозволить виконати завдання розвитку озброєння та військової техніки, переходу Збройних Сил до комплектування військовослужбовцями за контрактом;

— бюджетний закон несе загрозу невиконання державної програми забезпечення житлом військовослужбовців, оскільки фінансування придбання житла в 2007 році передбачено лише за рахунок спецфонду (240 млн. грн.). Можна прогнозувати, що в наступному році військовослужбовці не отримають житла взагалі;

— закон зупиняє положення стосовно доплати пенсії за минулі періоди та не передбачає протягом 2007 року порядок перерахування пенсій у зв'язку із можливим підвищенням грошового забезпечення військовослужбовців;

— бюджет погрожує дезорганізацією обслуговування військових пенсіонерів у зв'язку із передачею функції виплати їм пенсій до Пенсійного фонду;

3) бюджетом занепаду села:

— на 1,227 млрд. грн. скорочено дотацію виробникам рослинницької та тваринницької продукції;

— на 75% (330 млн. грн.) скорочено програму захисту прав на сорти рослин;

— згорнута програма газифікації сільських населених пунктів (у 6 разів зменшено обсяги фінансування, яке, до того ж, переведено на спецфонд замість загального фонду. У кращому разі селянам слід очікувати ці кошти в кінці року замість найбільш сприятливого для цих робіт літнього періоду);

— придбання шкільних автобусів для сільських шкіл теж переведено на спецфонд;

— на підтримку сільської медицини спрямовується лише 100 млн. грн. (і то через спецфонд), що майже у 5 разів менше, ніж виділяється коштів із державного бюджету для медицини міст Києва (228 млн. грн.), Донецька і Дніпропетровська (по 20 млн. грн.) та на збереження і розвиток елітно-урядового садово-паркового комплексу «Феофанія» (216 млн. грн.).

Водночас податок на землю на 2007 рік для селян збільшено в 3,1 разу;

4) інструментом кланового перерозподілу бюджетних коштів:

— залежність обсягу фінансування від політичної приналежності керівника відповідного міністерства наочно видно на прикладі Міністерства закордонних справ, планові видатки на 2007 рік якого становлять лише 90% до їх обсягу в поточному році;

— натомість призначення соціаліста Василя Цушка на посаду міністра внутрішніх справ супроводжується збільшенням фінансування МВС на 638 млн. грн. (до 5,564 млрд. грн.);

— на комунальні дороги з бюджету виділено для степових Луганської і Харківської областей 74,3 млн. грн., а на 7 гірських та поліських областей Західної України — лише 52,7 млн. грн.;

— уряд прагне замінити дешеві кредити «дорогими»: видатки на обслуговування зовнішнього державного боргу до 2-го читання збільшено на 601 млн. грн. (до 3,567 млрд. грн.).

Ось чому, керуючись своїми зобов'язаннями перед виборцями та усвідомлюючи руйнівні для соціально-економічної стабільності держави наслідки його затвердження комуно-соціалістично-олігархічною коаліцією у Верховній Раді України, фракція Блоку Юлії Тимошенко не мала морального права голосувати за Закон «Про Державний бюджет України на 2007 рік».

Народні депутати України Микола СИВУЛЬСЬКИЙ, Олег ЛЯШКО, Євген КИРИЛЬЧУК, Людмила ДЕНИСОВА, Валерій СУШКЕВИЧ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Фракція БЮТу (Олег Ляшко в центрі) під час обговорення проекту бюджету.

Вітчизняна наука: бути чи не бути

Стан розвитку науки — показник інтелектуального, економічного, соціального і технологічного рівня суспільства у будь-якій державі. Україна — не виняток. Тому дуже важливо дати справедливу й об'єктивну оцінку розвитку цієї сфери, визначити нагальні проблеми та шляхи їх розв'язання. Сьогодні вже немає часу на «латання дірок»: вітчизняну науку, у якій накопичилось безліч комплексних проблем, можна зберегти лише системними рішеннями та злагодженою роботою усіх гілок влади і наукової спільноти.

Переосмислення наукових пріоритетів

Від радянських часів українська наука успадкувала високу ресурсоємність і масштабність: у країні налічується більш як півтори тисячі наукових установ; щороку за рахунок бюджету розробляється шість тисяч наукових тем, у яких зайнято 35 тис. осіб. Вітчизняне законодавство визнає пріоритетами понад 40 сфер наукової діяльності: від ракетно-космічної техніки до технологій переробки вторсировини; від інтелектуальних комп'ютерних засобів до автомобілебудування; від оптичних монокристалів до технологій зберігання сільгосппродукції — і постійно надходять пропозиції розширити цей перелік. Фінансувати стільки напрямів неможливо, навіть мобілізувавши ресурси значно заможнішої держави, ніж наша. Для порівняння: у травні цього року росіяни сформували перелік власних наукових пріоритетів із восьми позицій; у Німеччині їх лише п'ять — і це за значно більших, порівняно з українськими, бюджету та ресурсів.

Якої віддачі можна очікувати, якщо розподілити заплановані на наступний рік кошти (близько 2 млрд. грн.) на фінансування чотирьох десятків напрямів? Звісно — значно гіршої, ніж у тої-таки Росії, де на вп'ятеро менше пріоритетів витрачається понад 20 млрд. доларів, тобто в 60 разів більше. Тому потрібно не розпорошувати державні гроші, а невідкладно на державному рівні взятися за переосмислення наукових пріоритетів України.

Втрата взаємозв'язків науки та виробництва

За останнє десятиріччя зруйновано сталий ланцюг: фундаментальні дослідження — прикладна наука — виробництво.

Великої помилки припустилися на початку реформ, коли заради «латання» бюджетних «дірок» відбувався хаотичний розпродаж базових галузей економіки. Нові власники підприємств практично нічого не зробили для збереження зв'язку з науковими установами, які зачахли без замовлень і збанкрутували, або перетворилися на офісні центри. За 15 років незалежності кількість працюючих «призаводських» наукових закладів скоротилася на чверть. Усвідомити роль і місце прикладних досліджень інвестори вітчизняної промисловості спромоглися лише на межі тисячоліть, коли почали розбудовувати власні наукові структури. Але скільки часу треба, щоб вийти хоча б на той рівень, який був два десятиріччя тому!

Відповідно, і фундаментальна наука виявилася покинутою напризволяще: вона продукує відкриття, які переважно лишаються на папері. Академічних закладів, порівняно з 1991 роком, побільшало на третину, а рівень впровадження результатів їх діяльності залишився тим самим.

Зникнути науці не дає хіба що ентузіазм вчених — людей, яким совість не дозволяє все покинути й піти. Середній вік науковців-дослідників давно перейшов критичну межу: для докторів наук це 62 роки, для кандидатів — 52. Докторів наук, котрі провадять дослідницьку діяльність і мають вік до 40 років, залишилося 48 (а ще три роки тому було 64. — **Авт.**), у той час як чисельність докторів-дослідників віком за 70 років упродовж цього періоду зросла з 686 до 860 осіб.

Невпинно скорочується кількість наукових установ технічного профілю (проте Україна є не туристичним чи фінансовим оазисом, а насамперед індустріальною державою. — **Авт.**). Якщо 1991 року в галузі техніки і технологій працювало 65% наукових закладів, то на початок 2006 — лише 53%. Подвійне зростання на цьому фоні питомої ваги установ сфери суспільних наук (з 6 до 12%) навряд чи може втішити.

Не виграв від цього і промисловий сектор. Звикнувши в радянські часи централізовано отримувати для впровадження останні результати наукових досліджень, він на десятиріччя опинився у технологічному вакуумі. Як результат, катастрофічна втрата конкурентоспроможності, надзвичайно висока енерго- та ресурсоємність обладнання і виробничих процесів, які застигли на рівні 80-х рр., витіснення вітчизняної продукції з внутрішнього та зовнішнього ринку.

Регіональна диверсифікація науки

В Україні зробили ставку на розширення наукових центрів, утворених згідно зі стратегією розвитку радянської науки. У результаті такої політики дві третини наукових організацій розташовано в шістьох регіонах держави, в той час як у двадцяти одному — лише третина. І ця диспропорція постійно збільшується! Кількість наукових установ у Хмельницькій чи Кіровоградській області є втричі меншою, ніж на Черкащині та Вінниччині, які, у свою чергу, теж втричі поступаються Львівщині та Донеччині. У цій піраміді криються причини не тільки технологічного, але й загальноекономічного і соціального поділу регіонів на «розвинуті» і «депресивні».

Навряд чи Хмельницька або Кіровоградська області можуть виправдатися нестачею ресурсів для розвитку науки, адже співставні з ними Волинська і Закарпатська області збільшили за 15 років кількість наукових закладів майже в 1,5 разу.

Слабкий рівень комерціалізації науки

Не збагнувши глибинної суті переходу до ринкової економіки й не зумівши адаптуватися до принципів її функціонування, українська наука потрапила в серйозну пастку. З одного боку, минули ті часи, коли єдиним замовником науки була держава, яка виділяла вдосталь коштів і роками терпляче чекала на результат. З другого — споживачі результатів наукових досліджень стали прискіпливіше придивлятися до запропонованих їм розробок і швидко відмовилися від закупівлі тих, що не мали попиту на ринку. Крім того, іноземні конкуренти значно прискорили темпи власного наукового циклу. Середня тривалість фундаментальних досліджень, приміром, у США та Японії, скоротилась із 10 до 3—4 років, прикладних — з 2—3 років до 5—8 місяців. Далі — виробництво і негайне виведення продукції на ринок. А в Україні левова частка результатів наукової діяльності лягає на полицю, насамперед, через те, що технічні новинки надходять на ринок зі значним запізненням, непрезентабельно або без урахування поточної кон'юнктури. Часто вчені беруться за нову розробку, навіть приблизно не з'ясувавши, чи потрібен результат їхньої діяльності і чи є хтось, готовий платити за це гроші. В державі досі не створено системи менеджменту наукових досліджень, яка б організовувала роботу науковців та забезпечувала необхідне фінансування, здійснювала пошук замовників, ставила перед ученими відповідні завдання та вирішувала питання впровадження результатів досліджень. Тому вже назріла необхідність започаткувати відповідну спеціальність хоча б у магістратурах провідних вітчизняних університетів.

Розрив науки та освіти

Зараз важко встановити, чому і коли з'явилася прірва між науковими дослідженнями й донесенням їх суті та результатів до молодих науковців і студентів. Звернімося до світового досвіду. За останні півстоліття 92 % Нобелівських премій (за винятком галузі літератури та зміцнення миру. — **Авт.**) вручено особам, які представляють університетську науку, і тільки 8 % — суто лабораторним ученим.

А в нас із кожних трьох науковців тільки один, якщо вірити статистиці, поєднує наукову діяльність із викладацькою. То чи варто дивуватися, що вітчизняних учених зі світовим ім'ям практично не побачиш у навчальних аудиторіях? Ця відірваність є причиною того, що ми втрачаємо покоління за поколінням в українській науці, і недалеко той день, коли продовжити справу буде нікому.

Інша сторона проблеми — чи потрібно Україні стільки науковців і чи досконала система їх підготовки? За останні 15 років кількість аспірантур зросла в 1,7 разу, докторантур — у 2,6 разу; відповідно, побільшало й аспірантів (з 13 до 30 тисяч осіб) та докторантів (з 0,5 до 1,3 тисячі осіб). При цьому 88% аспірантів і 95% докторантів навчаються за рахунок державного бюджету — і тільки один із шести аспірантів і докторантів захищає дисертацію. Тобто втрати становлять 85% коштів, виділених на підготовку науковців. Чи не забагато це для України, і чи не варто переглянути систему фінансування цієї сфери, щоб країна оплачувала навчання тільки тих, хто справді може вирости у серйозного науковця та зміцнити науковий потенціал держави?

Зниження конкурентоспроможності вітчизняної науки

За роки незалежності кількість кандидатів наук зросла в 1,2 разу (з 57,6 тис. до 68,3 тис.), докторів наук — у 1,5 разу (з 8,1 тис. до 12,0 тис), членів-кореспондентів — у 2,5 разу (з 235 до 569), академіків — у 6 разів (з 265 до 1554). Однак не всі українські вчені можуть витримати конкуренцію зі своїми навіть не західними, а російськими колегами. Підтвердженням цього є той факт, що 15 років тому питома вага досліджень, замовлених іноземними державами, становила 48 %, а нині — лише 24 %. Три роки тому за кордон було продано ... аж вісім нових технологій, у 2004 р. — три, у минулому році та першому півріччі нинішнього — жодної. Ще п'ять років тому запрошення попрацювати за контрактом за кордоном отримали 565 вітчизняних науковців. Торік — на 10% менше. Тільки кожна шоста наукова робота чи дослідження в Україні має інноваційну спрямованість (спрямованість, а не інноваційний результат. — **Авт.**), у той час як у державах Європейського союзу цей показник становить від 85 до 95%.

Кількість заявок, поданих на видачу охоронних документів на винахід, зросла торік на 4,5%, а кількість виданих патентів скоротилася на 8,4%. Це означає, що стає дедалі більше науковців, які марно витрачають час і кошти на те, що вже винайдено, досліджено й запатентовано.

Як виправити ситуацію

Перелік проблем в українській науці можна було б продовжувати. Чи не найболючіша з них — хронічне бюджетне недофінансування наукових досліджень. Одначе, якщо державна політика в галузі науки і далі проводитиметься без визначення реальних пріоритетів, без урахування інтересів і потреб споживача, не вистачить жодного бюджетного фінансування.

Суттєвого вдосконалення потребує й вітчизняне законодавство. За кількістю законів Україна вже обігнала найближчих сусідів, але більшість із них недієві й малоефективні. Приміром, держава спочатку надала, а потім скасувала пільги на створення технологічних парків. Проте навіть із пільгами працювала тільки чверть зареєстрованих технопарків. Отже, проблема набагато глибша — держава не відчула, що саме потрібно робити, а вчені — своєчасно не підказали.

Зараз українське суспільство на тому рубежі, коли подальший рух із заплющеними очима, спроби не помічати наявних системних проблем, бажання відкласти їх аналіз та пошук шляхів виходу з кризи «на потім» може мати фатальні наслідки для вітчизняної науки та держави в цілому. Тому небайдужі до нинішньої ситуації народні депутати V скликання вирішили утворити міжфракційне депутатське об'єднання «За науку України». Його першочергові завдання: підвищити ефективність державного регулювання та управління у сфері наукової діяльності; конкретизувати основні засади й пріоритети розвитку науки й техніки; удосконалити нормативно-правову та законодавчу базу; забезпечити умови для структурно-інноваційної перебудови економіки за рахунок, насамперед, високих технологій; створити дієвий механізм залучення в науку інвестицій; зберегти кадровий інтелектуальний потенціал науково-технічної сфери; залучати до науки талановиту молодь; посилити захист інтелектуальної власності.

Варто зазначити, що вже є певні результати. У листопаді Президія Національної академії наук України, Комітет Верховної Ради України з питань науки й освіти, члени міжфракційного депутатського об'єднання «За науку України» та наукова спільнота провели спільне засідання, результати якого показали: наші погляди та бачення ситуації підтримуються й поділяються. А це запорука того, що спільно зможемо подолати проблеми та дати новий імпульс розвиткові вітчизняної науки.

Юрій КАРАКАЙ,
народний депутат України, член фракції «Регіони України», голова підкомітету з питань інноваційної діяльності Комітету Верховної Ради України з питань науки й освіти, голова міжфракційного депутатського об'єднання «За науку України».

■ ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Пленум КПУ поставив політичний ультиматум

У суботу, 9 грудня, відбувся черговий пленум ЦК Компартії України. **Як повідомив агентству «Інтерфакс-Україна»** голова Кримського рескому КПУ народний депутат Леонід Грач, на пленумі відбулася жорстка розмова щодо ситуації в країні, а також про взаємини в антикризовій коаліції. Він заявив, що пленум поставив політичний ультиматум членам антикризової коаліції, оскільки «з ряду раніше досягнутих домовленостей не виконуються зобов'язання», зокрема це стосується позиції фракції СПУ стосовно закону про голодомор. Крім того Л. Грач вважає, що Партія регіонів не виконує також домовленостей з кадрових питань, насамперед по Криму і ряду інших регіонів. «Нас це не влаштовує... Неприпустимий розвиток таких процесів», — сказав народний депутат. За його словами, пленум погодився з тим, що якщо «не будуть виправлені помилки», то КПУ «залишає за собою право вийти з коаліції». Відповідаючи на питання, чи ставилося на голосування питання про вихід КПУ з коаліції, Л. Грач зазначив, що воно обговорювалося в порядку дискусії.

Пленум ЦК КПУ прийняв заяву, в якій назвав Президента Віктора Ющенка «загрозою демократії і цілісності країни», оскільки «він і його оточення зосередили свою діяльність на організації «помаранчевого саботажу». Також пленум звільнив з посади 2-го секретаря ЦК КПУ Першого заступника Голови Верховної Ради Адама Мартинюка за його заявою й обрав 2-м секретарем народного депутата Ігоря Алексеєва.

Відбувся з'їзд УРП «Собор»

У суботу, під час з'їзду Української республіканської партії «Собор», головою партії переобрано народного депутата Анатолія Матвієнка. **Як повідомляє «Інтерфакс-Україна»**, за його кандидатуру проголосували 253 делегата, проти — 4. З'їзд також прийняв резолюцію, в якій проаналізовано помилки виборчої кампанії 2006 року і визначено курс на об'єднання національно-демократичних політичних сил з метою створення в майбутньому могутньої партії.

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Лук'яненка Л. Г.:

Артеменка В'ячеслава Віталійовича (номер посвідчення 192/13),

Гончарова Сергія Анатолійовича (номер посвідчення 192/ 09);

народного депутата України Бондика В. А.:

Ількова Василя Васильовича (номер посвідчення 101/ 01);

народного депутата України Шустік О. Ю.:

Лосєвої Галини Іванівни (номер посвідчення 315/14),

Кандієвої Наталії Валентинівни (номер посвідчення 315/10),

Левцуна Андрія Олеговича (номер посвідчення 315/21),

Савчука Володимира Федоровича (номер посвідчення 315/ 23),

Ткаченка Володимира Івановича (номер посвідчення 315/ 24),

Богатирьова Бориса Миколайовича (номер посвідчення 315/25),

Стрижка Миколи Григоровича (номер посвідчення 315/ 26),

Яншина Олександра Юрійовича (номер посвідчення 315/ 22).

***

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсним посвідчення помічника-консультанта народного депутата України Чорноволенка О. В.:

Декуна Валерія Володимировича (номер посвідчення 366/06).

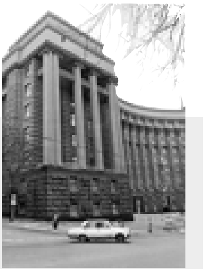
Управління кадрів.

НОВИНИ

ВІВТОРОК, 12 ГРУДНЯ 2006 ■ № 235 (3985)

«Укргазвидобування» у січні—листопаді збільшило видобуток газу на 0,3 відсотка

Кабмін вніс законопроект, яким визначає правові основи для розгляду Вищим адміністративним судом справ стосовно звільнення чиновників

■ У НОМЕР

Екстаз без «екстазі»

Ужгород. Співробітники відділу боротьби з незаконним обігом наркотиків УМВС України в Закарпатській області вилучили у двох мешканців Виноградівського району 1940 пігулок метамфетаміну, відомого під назвою «екстазі». А в одного з молодиків — 22-річного Чобо — ще й 36 тисяч гривень. За попередньою інформацією, наркотики хлопці придбали в Угорщині по два долари за пігулку, сподіваючись на кожній із них заробити по шість доларів в Україні. Тепер ділки — в екстазі. Проти них порушено кримінальну справу.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Турбіна дає тепло і надію

Хмельницька область. Міні-ГЕС на річці Ушиця незабаром почне працювати в селі Велика Кужелева, що в Дунаєвецькому районі. Колись стратегічний об'єкт, що забезпечував електроенергією половину тодішнього Миньковецького району, почали відновлювати торік. Повернуло його до життя підприємство «Новосвіт». Окрім електрики, власники подбали і про створення рибного господарства. Це забезпечить село додатковими робочими місцями, а головне — дасть надію на розвиток Великої Кужелеви.

Вл. інф.

■ АКЦІЇ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Щоб зростали патріотами

Представники «Голосу України» у Волновасі, що на Донеччині, в районному будинку дитячої та юнацької творчості зустрілися зі старшокласниками, ветеранами, керівниками району і міста, співробітниками військкомату. Власний кореспондент газети по Донецькій області Ліна Кущ та фотокор газети Олександр Клименко (на знімку) розповіли про те, як парламентське видання висвітлює теми, пов'язані з армією. На згадку про зустріч представники парламентської газети вручили будинку дитячої та юнацької творчості фотоальбом «Миротворча місія українського війська». Його автор Олександр Клименко поділився спогадами про відрядження до «гарячих точок».

Приємно було бачити, як школярі вітали своїх учителів із допризовної підготовки. Відчувалося, що наставники, котрі пройшли нелегку армійську службу, мають авторитет у хлопців. Атмосферу свята створювали творчі колективи: вокальний ансамбль будинку дитячої та юнацької творчості (керівник Олександра Ченгар), народний молодіжний

шоу-балет «Андеграунд» (керівник Олеся Піскун), фольклорний вокальний ансамбль «Зоряна перлина» та вокальний ансамбль «Співаночка» (керівник Катерина Дробязя), підготовча група зразкового театру танцю «Віста», танцювальний колектив «Едельвейс» (керівник Наталя Данильченко), соліст театру естрадної пісні «Зірковий шанс» Євген Хаджинов.

На завершення акції ми висловили вдячність керівникам районного будинку дитячої та юнацької творчості Наталі Маджі та районного центру культури і дозвілля Ірині Піскун за цю чудову зустріч.

Вл. інф.

Фото Валентини ЖУКОВОЇ та Олександра КЛИМЕНКА.

Полювання на пенсіонерів

Гарно вдягнені жінки під виглядом працівниць соціальних служб приходять до пенсіонерів і пропонують придбати продукти за низькими цінами. Але для цього, мовляв, спершу треба зробити передоплату. І старенькі віддають гроші.

25 справ за фактами шахрайства порушено з початку року в Іллічівському районі Маріуполя. З них п'ять направлено до суду. За словами начальника відділення дізнання райвідділу міліції Михайла Шевчика, задокументувати і довести такий злочин дуже складно. Бо зловмисники діють обережно і не залишають слідів. Жертвами зазіхань стають переважно літні люди.

У «колекції» шахраїв є й інші схеми. Одна з пенсіонерок, яка звернулася до райвідділу, розповіла, що до неї додому завітали дві молоді жінки, котрі називали себе працівницями виконкому. Гості повідомили, що в країні намічено обмін грошових купюр. І запропонували господарці принести наявні гроші — начебто для переписування номерів купюр, щоб згодом не стояти в чергах. 77-річна жінка дістала свої заощадження і принесла непроханим гостям 4,5 тисячі гривень. Поки одна з них переписувала номери, друга пояснила бабусі, що та має право на отримання харчових продуктів за пільговими цінами і навіть пообіцяла доставити їх додому. «Співробітниця виконкому» запропонувала господарці приготувати сумки. Та віднесла гроші до іншої кімнати, а потім пішла на кухню. Отримавши пакети, відвідувачки запевнили, що продукти привезуть завтра. Після чого швиденько зникли. Невдовзі жінка виявила, що з гаманця зникли всі гроші, а також золотий ланцюжок і каблучка. Пенсіонерка кинулася до телефону, але кабель було обрізано.

Жертвою ще однієї шахрайки став літній чоловік. Одного дня на порозі його квартири з'явилася мила дівчина, яка відрекомендувалася кур'єром. Мовляв, привезла передачу від дочки, що живе в Мурманську. Але за доставку посилки дівчина попросила заплатити 1500 гривень. Господар квартири зрадів і виклав потрібну суму. А після того, як «кур'єр» пішла, став розпаковувати подарунок. Його вміст розчарував до сліз: у коробці лежали порожні парфумерні флакони та зношені речі. Коли пенсіонер звернувся до правоохоронців, він, на жаль, не зміг пригадати ані зовнішність аферистки, ані фірму, яку вона начебто представляла.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

У 105 не визнавати лікарів

Катерина Крипчук із села Строки у свої 105 років — одна з найстарших мешканок не лише Теофіпольського району, але й усієї Хмельниччини. Опікується жінкою восьмидесятирічна сусідка, оскільки та не має ні дітей, ні родичів. Свого часу її батьків розкуркулили та вислали до Сибіру, а маленькі брат із сестрою померли від голоду. Хоча старенька вже погано чує і не може ходити, проте зберегла добрий зір і не користується окулярами. Допомоги лікарів практично не визнає, бо дуже їх боїться.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Для збереження і відтворення Карпат

Учора в Києві розпочала роботу перша конференція сторін Карпатської конвенції. Про проведення її було домовлено під час V всеєвропейської міністерської конференції «Довкілля для Європи», яка відбулася у столиці України 22 травня 2003 року. Міністри довкілля Польщі, Румунії, Сербії, Словаччини, Угорщини, України та Чехії мають узгодити спільні дії зі збереження і відтворення унікальних природних комплексів Карпат, поліпшення якості життя там людей.

Завтра, 13 грудня, міністри довкілля названих країн мають ухвалити карпатську декларацію і підписати заключний акт про співпрацю.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Війна з «бандитами»

У Кам'янці-Подільському, що на Хмельниччині, розпочато загальну інвентаризацію закладів грального бізнесу. 23 «однорукі бандити», як називають гральні автомати, вже ліквідовано. Встановлені на відкритих майданчиках вони були неабиякою спокусою для малих і старих. Одна бабуся, наприклад, програла більш як три тисячі гривень — усю виручку від продажу сільгосппродуктів та ще й позичені в сусідів гроші.

І хоч перевірку діяльності гральних автоматів здійснюють Міністерство фінансів, Держкомітет підприємницької діяльності та регуляторної політики або їх уповноважені, місцева влада вирішила до цього долучитися в межах своєї компетенції. Оскільки на прохання ради направити своїх фахівців чіткої відповіді не отримала.

Віра ШПИЛЬОВА.

На своїх колесах

Вісім автомобілів «Таврія» отримали від облдержадміністрації громадяни з обмеженими фізичними можливостями. Ще одне авто найближчим часом поїде до Вознесенського району, — людині, яка, на жаль, тяжко захворіла і не змогла приїхати особисто. Ключі від новеньких машин вручив від імені голови облдержадміністрації його заступник Сергій Карцев, який побажав автовласникам здоров'я, сімейного благополуччя, здійснення мрій та всього найкращого. Сергій Миколайович повідомив, що на сьогодні ТОВ «Автоцентр на Будівельників» постачило дев'ять автомобілів «Таврія» ЗАЗ—110206-41. Чотири — зі звичайним керуванням та п'ять — для тих, хто має вражену ногу. Три інваліди війни придбали автомобілі «Таврія» на пільгових умовах, тобто за сім відсотків вартості, п'ятеро — за

30 відсотків від вартості та безплатно автомобіль отримав інвалід війни II групи, учасник ліквідації аварії на ЧАЕС 2-ї категорії, мешканець Миколаєва Георгій Подорога. На черзі ще 16 інвалідів, які позачергово або в порядку загальної черги отримають автомобілі до початку 2007 року.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Фото автора.

Міському бюджету диво-техніка обійшлася майже в три мільйони гривень

Суд визнав винним ліберійське судно

У розлитті нафти, що сталося 18 серпня цього року в Одеському морському порту, винний екіпаж контейнеровоза «СМА CGM AEGEAN» (прапор Республіки Ліберія). Це визнав Одеський апеляційний суд минулої суботи після розгляду подання компанії-судновласника, що не погодилася з рішенням Приморського районного суду міста.

Нагадаємо, під час швартування судна капітан не виконав усіх вимог безпеки. Внаслідок отриманої пробоїни в акваторію порту вилилося 74,5 тонни нафтопродуктів. Завданий збиток становив 24,5 мільйона доларів.

Тоді ліквідація наслідків екологічної пригоди тривала шість діб — з поверхні моря збирали нафтопродукти, з міського пляжу «Лузанівка» вивезли кілька сотень кубометрів забрудненого піску.

Згідно з судовим рішенням 80 відсотків — 20 мільйонів доларів надійде до бюджету Одеси, а 20 відсотків (4,5 мільйона доларів) — в скарбницю області. Кошти спрямують на проведення природоохоронних заходів.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Нелегали: і в таксі, і пішки

Три автомобілі Деу «Ланос», що належать одній зі служб таксі Києва, затримали працівники міліції біля Броників Новоград-Волинського району. В них перебували одинадцять громадян Іраку — всі чоловіки віком 25—30 років. Ніхто з них не мав документів, які посвідчували б особу і законність перебування на території України. Цього ж дня на автодорозі, що веде з Іванкова (Київщина) до Радомишля правоохоронці затримали ще 33 громадян Індії та 7 пакистанців, які прямували пішки до Радомишля. Теж чоловіки і теж без документів. Вони стверджували, що за візами в'їхали на територію Росії і мали намір через Україну дістатися Заходу. Нелегальних мігрантів передали в Києві до консульств їхніх країн.

Олексій КАВУН.

Житомирщина.

■ ФОТОФАКТ

Тібет очима наших фотохудожників

У китайському місті Ченгду пройшов 28 конгрес ФІАП (Всесвітня організація фотомистецтв при ЮНЕСКО). Нашу країну представляла делегація з дев'яти відомих майстрів з Києва, Львова і Рівного, яку очолював голова Національної спілки фотохудожників Микола Селюченко. У рамках конгресу проходили майстер-класи, виставки, фотоярмарки. Екзотичні місця Тібету, особи й життя тибетських ченців, мальовнича природа стали основою представницької виставки «Китай, Тібет очима українських фотохудожників», що відкрилася в музеї-архіві літератури і мистецтва України (територія заповідника «Софія Київська»). У 180 роботах, які представлені тут, наші фотохудожники зуміли відобразити багатоликий колорит Великої країни.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

■ СВІТ КОРОТКО

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ

Теракт заплановано на Різдво?

Спецслужби попередили про можливість теракту на території країни, який може статися під час різдвяних канікул. Про це сказав міністр внутрішніх справ у ефірі одного з телеканалів. Заявивши, що припущення зроблено на підставі даних, отриманих у ході розслідування обставин смерті колишнього співробітника ФСБ Олександра Литвиненка. Тим часом представники російської генпрокуратури збираються допитати в Лондоні Бориса Березовського і Ахмеда Закаєва. А вдова Литвиненка заявила, що не довіряє російським слідчим і не має наміру зустрічатися з ними та давати які-небудь свідчення.

БІЛОРУСЬ

Голодовка опозиціонера

Колишній кандидат у президенти Олександр Козулін уже більш як 50 днів тримає голодовку. За цей час опозиціонер, який перебуває в ув'язненні, схуд на 30 з лишнім кілограмів, а його стан здоров'я викликає серйозні побоювання в лікарів. Козулін вимагає розглянути в Раді Безпеки ООН питання про порушення прав людини в Білорусі. У липні його засудили до п'яти з половиною років ув'язнення за обвинуваченням у хуліганстві та організації заворушень.

РОСІЯ

Нелюбов до іноземців

У Санкт-Петербурзі, біля гуртожитку іноземних студентів, було жорстоко вбито студента з Індії. 26-річного хлопця з безліччю ножових поранень знайшли вночі перехожі. Він помер, не приходячи до пам'яті. В лікарні Владивостока також помер один із громадян Північної Кореї, побитих напередодні. На трьох корейців напала в неділю ввечері група невідомих. Усіх трьох було госпіталізовано. Як уточнили в міліції, корейців не пограбували.

Винесено вирок убивці солдата

Військовий суд Черкаського гарнізону засудив колишнього майора Миколу Вєннікова, який убив солдата строкової служби Руслана Пащенка, до 13 років ув'язнення.

Нагадаємо, що інцидент стався в одній із військових частин у с. Селещина Машівського району на Полтавщині. Пізно ввечері черговому по частині «не сподобалася» поведінка солдата, який у кімнаті відпочинку дивився телевізор, і майор ... застрелив його з табельної зброї — пістолета Макарова. Суд визнав Миколу Вєннікова винним у зумисному вбивстві, хоч останній і наполягав на версії «необережного поводження зі зброєю». Військова прокуратура «просила» для підсудного 15 років позбавлення волі, тоді як суд на два роки пом'якшив міру покарання. Частково задоволено і позов рідних загиблого до Міністерства оборони України про відшкодування моральної шкоди: суму в 5 мільйонів гривень зменшено до 250 тисяч.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Погрожував вогнем

В одній з фірм Миколаєва невідомий чоловік облив бензином касира і зажадав від дирекції підприємства гроші. В разі невиконання умов, заявив, що скоїть підпал. На місце події терміново прибули опергрупа УМВС, оперативний відділ УМНС, спецпідрозділ «Беркут» і відділення пожежної частини №16 з охорони Центрального району. Одночасно сюди направили бійців МНС із вогнегасниками, бо дії «палія» передбачити було неможливо. Спецназівцям дали наказ штурмом узяти приміщення. На щастя, правопорушника дуже швидко знешкодили і передали правоохоронним органам. Що штовхнуло людину на такі крайнощі, належить з'ясувати слідству.

Вл. інф.

Хто формує порядок денний зустрічі Ющенко — Путін?

На тлі загального політичного потепління відносин Києва і Москви дисонансом наприкінці минулого тижня пролунав виступ патріарха Алексія II. Він у черговий раз обрушився з критикою Римсько-католицької церкви на прикладі ситуації в Україні.

Виступаючи на щорічних єпархіальних зборах міста Москви, глава Російської православної церкви заявив, що «триває католицька місія серед людей, хрещених у православ'ї в Росії і країнах СНД, а також украй недружня політика Української греко-католицької церкви стосовно канонічної Української православної церкви». Цілком можна припустити, що в передень саміту Путін — Ющенко, до якого залишилися лічені дні, московські «друзі України» вустами Алексія II намагаються внести поправки в порядок денний переговорів президентів і, звичайно, змінити їх підсумки. Однак навряд чи глава РПЦ був ініціатором цієї політтехнологічної багатоходовки.

Вочевидь, що інтереси великого російського бізнесу зацікавлені в нестабільності та непередбачуваності російсько-українських міждержавних відносин, бо розглядають таку невизначеність найнадійнішим інструментом, «гамою дії» і впливу на Україну. Для антиукраїнського андеграунда в Москві сьогодні важливо створити негативний фон для майбутньої зустрічі у верхах, змінити акценти діалогу в Києві, сформулювати проблеми в україно-російських відносинах, а не шляхи їх розв'язання.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Хто народився в..., вставай, вставай, вставай!

З ким і як зустріли Новий рік і Різдво Стелла Захарова і Володимир Гришко

Про це ви довідаєтеся з телеверсії «Зіркових вечорів», які покажуть у дні Новорічних свят. Однак деякими таємницями дійства, що відбувалося за дванадцятьма столиками, накритими прямо в партері Національного академічного драматичного театру імені Франка, «Голос України» вирішив поділитися з вами, не чекаючи Різдва.

Запрошення відомої спортсменки і «золотого голосу» прийняли відомі співаки, спортсмени, режисери, артисти нашої країни чи родом з України. Ведучі вечора Стелла Захарова, Володимир Гришко **(на знімку)**, Ольга Сумська і Станіслав Белза розсадили гостей за місяцем їхнього народження. І «каблучка покотилася».

...**Січні**. «Ось уже точно «зірковий вечір», адже Стелла — означає «зірка». Один із січневих іменинників прославлений динамівець Андрій Баль назвав найзначнішою подією року, що минає, блискучий виступ нашої збірної на Чемпіонаті світу.

...**Лютому**. До народженого в Україні співака Вітаса цього року прилетів його «Птах щастя». Він одружився з одеситкою Світланою.

...**Березні**. Хто б міг сумніватися, що улюбленець дівчат Віталій Козловський — «березневий кіт». В інтерв'ю «Голосу України» він розповів, що дружить з багатьма зірками спорту, але найбільше симпатизує Яні Клочковій...

...**Квітні**. Дівчата з гурту «Алібі» опинилися за одним столиком з філософом Мирославом Поповичем через те, що в квітні народився їхній дует.

...**Травні**. Зінаїда Турчина загадала, щоб українські гандболістки в новому році обов'язково виграли «Кубок Турчина». А Юрій Рибчинський узяв зобов'язання написати на одну пісню про любов більше, ніж цього року. За тим залом зі срібними крилами за спиною пурхала киянка Наташа Корольова. Белза: «Не забудьте ваші крила!». Корольова: «Так, дякую, лечу...».

...**Червні**. З Павла Зіброва пильні служительки театру намагалися зірвати перуку. «Та у мене просто відросло волосся і закінчилася сива фарба!» — пояснив співак метаморфозу омолодження.

...**Липні**. Знаменитий воротар Віктор Чанов побажав у Новому році здоров'я всім-всім батькам.

...**Серпні**. Цей рік був непростий для Яни Клочкової: «Я прийняла рішення повернутися у великий спорт. Обіцяю виступити гідно на Олімпіаді в Пекіні». Ну а колишній боксер і ще один «золотий голос» України Олександр Пономарьов із хвилюванням очікує поповнення в родині.

...**Вересні**. Остап Ступка в році, що минає, став «Актором року».

...**Жовтні**. Диригент Роман Кофман приголомшив: «Я народився у червні. Спасибі, що зробили мене молодшим на чотири місяці!». Здивувала землячка Анастасія Стоцька. Уперше заспівала пісню українською мовою.

...**Листопаді**. Від душі веселилися «різномісячні, але однозолотояйцеві близнюки». «Золоті гусаки» побажали усім, щоб «грошей було, як сала у свині»! «Знову настає рік якоїсь скотини, а так хочеться жити по-людськи», — вилив душу актор Валерій Чигляєв.

...**Грудні**. Стелла Захарова побажала чемпіонці світу із шахів Дар'ї Ткаченко в новому році переїхати з гуртожитку до власної квартири...

Шоу вийшло яскравим, добрим і веселим. Таким, яким для всіх нас є улюблені з дитинства зимові свята. Після закінчення майже чотиригодинного марафону Володимир Гришко із задоволенням пригощався на банкеті, а втомлена, але щаслива Стелла Захарова приймала поздоровлення і дала коротке інтерв'ю «Голосу України»:

— ***Я навіть не уявляла, що зможу витримати таке, адже я ніколи в житті не була ведучою. Але потім відкрилося друге дихання: мені додавали сили люди, котрі сиділи за цими столиками. Мені додавала сили вся країна. Ніхто не вірив, що цей проект відбудеться. Були провокаційні дзвінки, але добро і любов завжди перемагають! Сьогодні ми маємо думати не про себе, а про українську націю, яка створює Україну, яка передає все краще молодому поколінню.***

Яна СТАДІЛЬНА.
Фото надано організаторами заходу.

ДЕНЬ
ВІВТОРОК, 12 ГРУДНЯ 2006 ■ № 235 (3985)

Помічник держсекретаря вважає, що Грузія може стати експортером електроенергії

Українська делегація ознайомиться з системою військової освіти в Польщі

■ ФОТОФАКТ

У Чернігові відбувся міжнародний семінар «Сприяння адміністративно-територіальної реформі в Україні через призму польського досвіду адміністративно-територіальної реформи й адаптації до європейських стандартів управління територіями». У семінарі взяли активну участь депутати місцевих рад та представники муніципалітетів Польщі.

На знімку: виступає заступник голови обласної ради Олег Обушний (третій зліва).

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

■ ТЕМА

Хто нарікає на дзеркало?

Коли на ICTV, першому всеукраїнському недержавному каналі, з'явилася «Свобода слова» з ведучим Савиком Шустером, інтерес до неї можна було порівняти хіба що з програмою «Взгляд» часів перебудови. Канал мав на меті «посилити громадсько-політичне мовлення відповідно до найвищих стандартів західної ліберальної журналістики».

Чи вдалося програмі досягти заявленого — питання спірне. Та й не про те річ. Я переглянула майже всі передачі, переслухавши політиків — і лівих, і правих, і центристів, промовистих і не дуже. Вже за кілька місяців після прем'єри звернула увагу, що, хоч би якою була тема дискусії, участь у ній брали одні й ті самі політики, від одних і тих само партій: жодного нового обличчя! Так само й з «дискусіями»: незважаючи на те, що саме пропонує обговорити ведучий, кожен з учасників говорить про своє.

Вічна тема комуністів: не визнавати ОУН/УПА, бо їх учасники — бандити, політика помаранчевих антинародна, бо влаштувала геноцид населення, кількість якого зменшується з року в рік, а опозиція брехлива. У представників НСНУ «Наша Україна» теж залізний аргумент: в антикризовій коаліції правлять бал олігархи, вона недемократична, тому парламент треба негайно розпустити, комуністи впродовж 70 років знищували все українське, а також що під час президентських виборів результати були сфальсифіковані. Цим притаманна така собі комсомольська простоквативість: промова гладенька й довга, і ні про що...

Учасники дискусії від опозиції мають свою «фішку»: щоразу демонструють роздруківки документів, у яких начебто зафіксовані всі страшні гріхи опонентів. А також найголовніший аргумент: «За мого прем'єрства (нашого уряду) такого не було!» І, звісно, рідко яка програма обходиться без участі представників сил, котрі вважають, що вони не у владі лише через неправильний підрахунок голосів на останніх парламентських виборах. Тому забивають цвяхи і «нашим», і «вашим», мабуть, забуваючи, що недоліки, про які заявляють, — результати і їхнього правління.

Коли йдеться про «нову» й «стару бандитську» владу, в хід запускаються інші аргументи: «кучмізм» і «сам такий». Сторони так захопилися, що й не помітили: реальний рівень життя за Кучми був... вищий, ніж за біло-блакитних і помаранчевих. Хтось уміло це підкреслює? З другого боку: наші політики не усвідомлюють, що виборців цікавлять не так їхні минулі гріхи, як стан нинішньої економіки і те, як вони її розвиватимуть.

Так і з експертами, політологами та аналітиками: складається враження, ніби «Свобода слова» не має свободи вибору, запрошуючи в програму одних і тих само, цілком передбачуваних, фахівців. Інших немає, не запрошують чи їм туди важко пробитися? Тож коли б не дата проведення передачі, то їх одну від одної й не відрізнити...

З одного боку, добре, що суспільство переконується в політичному невігластві можновладців, у їхній обмеженості, піклуванні лише про власні інтереси, які не збігаються з інтересами виборців. Коли б не одна обставина: одні й ті само політики «кочують» зі студії в студію, з одного «незалежного» телеканалу в інший. А враження від практично всіх їхніх дискусій створюється єдине: якого розвитку очікувати, коли країною управляють люди, котрі, крім як звинувачувати одне одного в «комунізмі» чи «кучмізмі», ні на що інше неспроможні? А чи вже стоїть за «кулісами» третя сила, яка нас від них рятуватиме? Коли її представники займуть місце на телеподіумі?

Звісно, ведучий Савик Шустер тут ні до чого: він начебто показує те, що є. Тож нема чого нарікати на дзеркало?

Валентина ПИСАНСЬКА.

«Я — бульдозер, обмотаний ватою...»

Іллі Михайловичу Левітасу — 75 літ

Він президент Ради національних товариств України, Єврейської ради України, фонду «Пам'ять Бабиного Яру», головний редактор газети «Єврейські вісті».

А до того був учителем — російська література і фізкультура. Він не з тих учителів, що жують готові істини. Поезію знав з перших рук — був знайомий з Лілею Брік, музою Маяковського. А фізкультуру викладав як майстер спорту з гандболу! Про себе як громадського діяча він каже: «Іноколи доводилося бути бульдозером, але я бульдозер, обмотаний ватою — щоб нікого не травмувати!»

Ми запитали Іллю Михайловича про початок його громадської діяльності.

— Почалося з того, що ми, невелика група ще радянської інтелігенції, хотіли відродити єврейську культуру, і не більше. Бо хоча євреї в радянській культурі були всюди, в усіх творчих спілках, але не в єврейській культурі, й сама вона занепадала, відтоді, як закрили єврейські школи перед війною. До того в Києві було 33 єврейські школи, відділення університету й підінституту, навіть технікум трамвайників. І от школи закрили, вони стали «непотрібні», бо престижна й затребувана мова в Союзі — інша. А нема шкіл — не треба книжок, газет. Хто знав мову — вимерли, вибиті війною, емігрували. Хто лишився, мови не знає. А це те, з чого починається людина. От і дійшло до того, що навіть самі євреї звикли вважати себе народом жертв, а не героїв. Вважалося навіть, що радянські євреї і не воювали, гинули лише в Бабиному Яру, а не на фронті.

Якось ми провели лекцію «Євреї — Герої Радянського Союзу» в бібліотеці Дружби народів. І я чую, як директор бібліотеки, Валентина Василівна, розмовляє по телефону, явно з райкомом партії, і каже: «Ці люди говорять про свій народ, всі наші теж їх слухають, бо це цікаво, як я їм скажу, що не можна?»

Як бачите, українці нас підтримали з перших кроків.

До речі, нас відкрили при Українському фонді культури. Ми прийшли туди, до Бориса Олійника. Він — заступник Голови Верховної Ради СРСР, а я — вчитель. Олійник каже: «Приходьте завтра!» А завтра — 22 жовтня 1988 року, день його народження. Того дня й створено Київське товариство єврейської культури. За це голосували Мокренко, Кондратюк, Білаш — усі українці, і ми відчули себе серед друзів. І я сказав, що через рік розмовлятиму з ними українською.

Я вважаю: добро треба пам'ятати. Скажімо, Віталій Карпенко дав у «Вечірці» інформацію про фонд «Пам'ять Бабиного Яру». Потім казали, що він антисеміт, але віддамо йому належне: Карпенко перший в СРСР дав цю інформацію, а 1989 року то був вчинок.

Створити першу державну єв-

рейську бібліотеку нам допомагали Руслан Іванович Бубнов, земля йому пухом, та Людмила Іванівна Ковальчук, директор бібліотеки імені Лесі Українки. А Ольга Іванівна Поляничко, директор музею Шевченка — вона в цьому музеї тричі давала нам площу під виставку «Бабин Яр і євреї у Вітчизняній війні». Я розповів про це у Філадельфії, й мені казали: «Не може бути, як це?!» А от так!

Отож я прямо всім кажу: нас створили українці.

До речі, зараз будь-що важче пробити, ніж в останні роки перебудови. У владу прийшли нові люди, без радянського досвіду. А там чиновник був відповідальний. Він знав, що працює стабільно. А наш Комітет у справах національностей реорганізують уже вдесяте — це нормально? Я писав листа міністрові 1995 року, а тепер пишу іншому міністрові, а лист той самий! Бо міністри мінялися й не встигали відповідати. А до головного керівника добратися важко. Як випадково зустрінеш Президента чи Голову ВР — розумні люди, з ними можна дійти згоди. Але потім до них уже не доберешся. І до помічника не доберешся. Телефонуєш йому місяць, нарешті питають: що йому передати? Кажу: «Передайте: я задарма роблю те, за що він одержує гроші!»

А знаєте, що нинішнє держфінансування культури — дві копійки на душу національної меншини?!

Та не лише в грошах справа.

У нас в єврейських школах вивчають іврит. Але ж в Україні та Європі у євреїв завжди була рідною розмовною мова ідиш. Іврит — державна мова Ізраїлю, слава Богу, цій мові нічого не загрожує, а мова ідиш гине на наших очах!

Коли відкривали першу єврейську школу, гадали, прийде душ 20—30. А прийшло 632, і всі хотіли вивчати ідиш. Це — ще радянські часи.

Потім постала вільна Україна, заборон нема, їдь, куди хочеш. Хто збирається до США — вивчає англійську, а ідиш ніхто не хоче. Ми просили Мін'юст, Міносвіти: давайте зробимо реєстр мов України, де рідною мовою євреїв завжди був ідиш. Переконали, це наша заслуга. А далі? Давайте введемо ідиш в єврейських школах. А міністерство відповідає: рідну мову для вивчення в школі обирають батьки. Ні, це іноземну обирають, а не рідну! Та ми й досі не зрушимо з місця цю проблему, та й багато інших.

А от що ми цього року зрушили з місця: держава вшанувала праведників України, які рятували євреїв під час війни. Це подвиг, що його важко осягнути. Як вони йшли на це? Адже нацисти ставили поруч єврейську родину й українську родину, яка дала євреям притулок. І клали одною автоматною чергою. Й це не один випадок. Ми почали шукати праведників. Ізраїль це робив з 1958 року, а в СРСР праведники боялися зізнатись, що вони рятували євреїв, бо їх могли назвати пособниками сіонізму. СРСР був на 17-му місці (з 25 країн) за числом рятівників. Коли Союз розпався, ми Україну вивели на третє місце в світі за числом праведників!

Я часто кажу: ви не тими пишаєтесь, ось — справжні герої України!

У нас на обліку понад 4,5 тис українців-праведників. Це важливо. Бо у світі, як тільки що, одразу згадують українських поліцаїв. Але ж поганців було досить у всіх народів. Я, коли бачу фразу «український поліцай», — викреслюю слово «український», я сам собі цензор, мене ніхто не змушує. Треба не спекулювати на цьому, а дбати про імідж України.

Цього року, перед днями пам'яті Бабиного Яру, ми зробили виставку, присвячену праведникам, першу на пострадянському просторі. Прийшов Президент, Прем'єр-міністр, Голова Верховної Ради. Ми звернулися до Президента, він праведників Бабиного Яру нагородив орденами, це великий крок державної мудрості. Лиш у Києві зараз на обліку 552 праведники. Багато пішли з життя, а треба згадати всіх. Щоб їхні онуки знали. Щоб усі знали: це були ЛЮДИ, вони не євреїв рятували, а ЛЮДИНУ! А та людина виявилася євреєм. Це християнське милосердя.

Я плачу, дивлячись на ці святі обличчя. Цих людей нагородили — перша країна в світі, яка на державному рівні зробила це.

Такі речі багато важать для іміджу країни, її політиків. Рада національних товариств України — поза політикою, ми дбаємо лише про те, щоб створити єдину українську політичну націю. В українців різного національного походження спільні проблеми. Я казав: на очах помирає мова ідиш. Так само вмирає мова караїмів. Їх в Україні 800 душ — в один зал зібрати можна! Чому їм не скажуть: сідайте, навчайтесь, ось вам підручники, словники! Вас, національних меншин, —- 22 відсотки в країні, ви багато знаєте і можете, ви потрібні. Заради цього варто працювати!

Записав
Віталій ЖЕЖЕРА.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Поезію знав з перших рук, а фізкультуру викладав як майстер спорту з гандболу!

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Митного кодексу України (щодо сприяння захисту прав інтелектуальної власності під час переміщення товарів через митний кордон України)

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 38—39, ст. 288) такі зміни:

1) назви розділу X і глави 45 викласти в такій редакції:

«Розділ X. СПРИЯННЯ ЗАХИСТУ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ПІД ЧАС ПЕРЕМІЩЕННЯ ТОВАРІВ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

Глава 45. Заходи митних органів щодо сприяння захисту прав інтелектуальної власності під час переміщення товарів через митний кордон України»;

2) статті 255—257 викласти в такій редакції:

«Стаття 255. Порядок митного контролю і митного оформлення товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності

Митний контроль і митне оформлення товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності та ввозяться на митну територію України або вивозяться з митної території України, здійснюються в загальному порядку з урахуванням особливостей, встановлених цим Кодексом та іншими законами України.

Заходи, пов'язані з призупиненням митного оформлення відповідно до положень цього Кодексу, не застосовуються митними органами щодо товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, переміщуються територією України транзитом чи ввозяться на митну територію України або вивозяться з неї фізичними особами у випадках, передбачених пунктом 1 частини другої статті 250 та пунктом 1 частини другої статті 252 цього Кодексу, для власного використання і не призначені для виробничої або іншої підприємницької діяльності, пересилаються в міжнародних поштових та експрес-відправленнях.

Вивезення з митної території у незмінному вигляді товарів, митне оформлення яких призупинено за підозрою у порушенні прав інтелектуальної власності, забороняється.

Стаття 256. Митний реєстр об'єктів права інтелектуальної власності

Особа, якій відповідно до законодавства України належать майнові права на об'єкт права інтелектуальної власності та яка має підстави вважати, що під час переміщення товарів через митний кордон України порушуються чи можуть бути порушені її права на об'єкт права інтелектуальної власності, має право подати до спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи заяву про сприяння захисту належних їй майнових прав на об'єкт інтелектуальної власності шляхом внесення відповідних відомостей до митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності.

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи веде митний реєстр об'єктів права інтелектуальної власності на підставі заяв власників майнових прав на об'єкти авторського права і суміжних прав, прав на торговельні марки, промислові зразки та географічні зазначення.

Порядок реєстрації об'єктів права інтелектуальної власності у митному реєстрі, включаючи форму заяви, перелік інформації та документів, які додаються до заяви, подання і розгляду заяви та ведення реєстру визначається Кабінетом Міністрів України.

Для сприяння захисту прав інтелектуальної власності під час митного контролю товарів, що переміщуються через митний кордон України, інформація про зареєстровані у митному реєстрі об'єкти права інтелектуальної власності надсилається всім митним органам України.

Після реєстрації у митному реєстрі об'єкта права інтелектуальної власності на підставі даних такого реєстру митні органи вживають заходів щодо запобігання переміщенню через митний кордон України контрафактних товарів, що можуть містити охоронювані законодавством України об'єкти авторського права і суміжних прав, прав на торговельні марки, промислові зразки та географічні зазначення.

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи забезпечує оприлюднення переліку об'єктів права інтелектуальної власності, включених до митного реєстру.

Стаття 257. Призупинення митного оформлення товарів на підставі даних митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності

Якщо митний орган на підставі даних митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, який ведеться спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи, виявляє ознаки порушення прав інтелектуальної власності щодо товарів, пред'явлених до митного контролю та митного оформлення, то їх митне оформлення призупиняється, а товари підлягають розміщенню на складах тимчасового зберігання або на складах митних органів.

Рішення про призупинення митного оформлення товарів на строк до 15 календарних днів і в разі необхідності продовження цього строку не більше ніж на 15 календарних днів приймає керівник митного органу або особа, що його заміщує.

Не пізніше наступного робочого дня після прийняття рішення про призупинення митного оформлення товарів митний орган повідомляє особу, якій відповідно до законодавства України належать майнові права на об'єкт права інтелектуальної власності, про факт пред'явлення цих товарів до митного оформлення, а декларанта — про причини призупинення їх митного оформлення, а також повідомляє декларантові найменування та адресу особи, якій відповідно до законодавства України належать майнові права на об'єкт права інтелектуальної власності. У повідомленні особі, якій відповідно до законодавства України належать майнові права на об'єкт права інтелектуальної власності, зазначаються: митне оформлення яких саме товарів призупинено, причини та строки призупинення, найменування та адреса власника товарів, а також інша необхідна інформація.

Датою отримання повідомлення особою, якій відповідно до законодавства України належать майнові права на об'єкт права інтелектуальної власності, вважається день, коли митним органом таке повідомлення надіслано засобами факсимільного зв'язку, електронної пошти тощо.

Якщо протягом перших 15 календарних днів після отримання повідомлення про призупинення митного оформлення товарів особа, якій відповідно до законодавства України належать майнові права на об'єкт права інтелектуальної власності, письмово не поінформує митний орган, що призупинив митне оформлення, про звернення до суду з метою забезпечення захисту прав інтелектуальної власності або не звернеться до такого митного органу з письмовим мотивованим клопотанням про продовження строку призупинення митного оформлення, то товари, митне оформлення яких було призупинено, підлягають митному оформленню в установленому порядку.

Якщо протягом перших 15 календарних днів після отримання повідомлення про призупинення митного оформлення товарів особа, якій відповідно до законодавства України належать майнові права на об'єкт права інтелектуальної власності, письмово поінформує митний орган, що призупинив митне оформлення, про звернення до суду з метою забезпечення захисту прав інтелектуальної власності або звернеться до такого митного органу з письмовим мотивованим клопотанням про продовження строку призупинення митного оформлення товарів, то призупинення митного оформлення може бути продовжено митним органом не більше ніж на 15 календарних днів.

Якщо протягом строків, зазначених у частині другій цієї статті, особа, якій відповідно до законодавства України належать майнові права на об'єкт права інтелектуальної власності, подасть митному органу, що призупинив митне оформлення товарів, ухвалу суду про заборону вчинення певних дій у справі про порушення прав інтелектуальної власності або інше рішення з цього питання, винесене уповноваженими державними органами, митний орган продовжує призупинення митного оформлення товарів на строк, встановлений цими органами.

Якщо протягом строків, зазначених у частині другій цієї статті, до митного органу, що призупинив митне оформлення товарів, не буде подано ухвалу суду про заборону вчинення певних дій у справі про порушення прав інтелектуальної власності, то товари, щодо яких було прийнято рішення про призупинення митного оформлення, підлягають митному оформленню в установленому порядку.

Особа, якій відповідно до законодавства України належать майнові права на об'єкт права інтелектуальної власності, і декларант можуть з дозволу митного органу брати проби і зразки товарів, щодо яких прийнято рішення про призупинення митного оформлення, і передавати їх на експертизу. Копії експертних висновків подаються митному органу.

Якщо протягом строків, зазначених у частині другій цієї статті, порушення прав інтелектуальної власності під час переміщення товарів, щодо яких прийнято рішення про призупинення митного оформлення, буде підтверджене висновком експертизи, проведеної уповноваженим органом, то митний орган у встановленому цим Кодексом порядку порушує справу про порушення митних правил, а товари — безпосередні предмети правопорушення — вилучаються в порядку, встановленому цим Кодексом.

У разі призупинення митного оформлення товарів, зазначених у цій статті, відшкодування митним органам і власникам складів тимчасового зберігання витрат, пов'язаних із зберіганням цих товарів, а у випадку, передбаченому частиною восьмою цієї статті, також і відшкодування декларанту та іншим особам збитків, спричинених таким призупиненням, здійснюється за рахунок особи, якій відповідно до законодавства України належать майнові права на об'єкт права інтелектуальної власності. Для забезпечення відшкодування зазначених витрат і збитків особа, якій відповідно до законодавства України належать майнові права на об'єкт права інтелектуальної власності, надає спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади в галузі митної справи заставу або іншу еквівалентну гарантію, достатню для відшкодування збитків митним органам, власникам складів тимчасового зберігання, декларанту, одержувачу або відправнику вантажу та власнику товару. Розмір, порядок внесення застави, її види, а також види еквівалентних гарантій та порядок їх надання визначаються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи»;

3) доповнити Кодекс статтею 257^1 такого змісту:

«Стаття 257^1. Призупинення митного оформлення товарів за ініціативою митного органу

За наявності достатніх підстав вважати, що внаслідок переміщення через митний кордон України товарів, щодо яких особою не подано заяву про сприяння захисту належних їй майнових прав на об'єкт права інтелектуальної власності відповідно до статті 256 цього Кодексу, може бути порушене право на об'єкти авторського права і суміжних прав, прав на торговельні марки, промислові зразки та географічні зазначення, митний орган може за власною ініціативою призупинити митне оформлення таких товарів.

Митний орган вживає заходів щодо призупинення за власною ініціативою митного оформлення товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, виключно за умови наявності відомостей про особу, якій відповідно до законодавства України належать майнові права на такі об'єкти інтелектуальної власності.

У разі ввезення на митну територію України або вивезення за її межі товарів, зазначених у частині першій цієї статті, митний орган, що здійснює митне оформлення таких товарів, у той же день надсилає особі, якій відповідно до законодавства України належать майнові права на об'єкт права інтелектуальної власності, повідомлення, зазначене у частині третій статті 257 цього Кодексу, яке надсилається засобами факсимільного зв'язку, електронної пошти тощо. Водночас такій особі пропонується у триденний строк після отримання повідомлення надати митному органу гарантію щодо відшкодування витрат і збитків, пов'язаних із призупиненням митного оформлення зазначених товарів. Датою отримання особою повідомлення вважається день, коли митним органом таке повідомлення надіслано зазначеними засобами зв'язку.

Якщо особа, якій відповідно до законодавства України належать майнові права на об'єкт права інтелектуальної власності, у визначений строк подасть митному органу, що надіслав їй повідомлення, письмове клопотання про сприяння захисту прав інтелектуальної власності та надасть гарантію щодо відшкодування витрат і збитків у разі призупинення митного оформлення товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, то митне оформлення таких товарів призупиняється на строк, передбачений частиною другою статті 257 цього Кодексу, а декларант невідкладно інформується про причини призупинення, після чого вчиняються дії згідно з положеннями частин п'ятої — десятої статті 257 цього Кодексу.

Якщо особа, якій відповідно до законодавства України належать майнові права на об'єкт права інтелектуальної власності, не подасть митному органу відповідне клопотання та не надасть гарантії щодо відшкодування витрат і збитків у разі призупинення митного оформлення товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, то такі товари підлягають митному оформленню в установленому порядку.

Порядок отримання інформації, взаємодії митних органів з іншими правоохоронними і контролюючими органами та власниками прав на об'єкти права інтелектуальної власності в межах вчинення дій, передбачених цією статтею, визначається Кабінетом Міністрів України»;

4) статтю 345 викласти в такій редакції:

«Стаття 345. Переміщення товарів через митний кордон України з порушенням прав інтелектуальної власності

Ввезення на митну територію України або вивезення за межі цієї території товарів, призначених для виробничої або іншої підприємницької діяльності, з порушенням охоронюваних законом прав інтелектуальної власності — тягне за собою накладення штрафу на громадян у розмірі від десяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією товарів, що переміщуються з порушенням права інтелектуальної власності, а на посадових осіб підприємств — від тридцяти до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією товарів, що переміщуються з порушенням права інтелектуальної власності».

2. Цей Закон набирає чинності через 60 днів з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
16 листопада 2006 року.
№ 359-V.

У Донецькій області викрито групу чиновників (включаючи екс-керівника одного з міст), які завдали шкоди більш як на 5 млн. грн.

Як повідомили засоби масової інформації, російські слідчі хотіли б допитати у Лондоні Бориса БЕРЕЗОВСЬКОГО й Ахмеда Закаєва

■ БАЛАНС ТИЖНЯ

Дорога усім нам віза

(Початок на 3-й стор.).

На мене образився пенсіонер-сусід. Якась телепередача, на його думку, спростувала мою розповідь про те, як бюджети країн благотворно впливають на життєвий рівень своїх громадян. Тепер він довідався, що доходна частина держбюджету-2007 зросла на 20 мільярдів гривень, і вимагає сприятливих для себе коментарів. Запитує, чи зросте його пенсія? Мовчу, щоб не брехати. Адже розрахунок мінімальних пенсій на наступний рік спирався на інфляцію у 8,7 відсотка, а матимемо, вже зрозуміло, не менше 12 (за прогнозом Мінекономіки). А якщо згадати, що джерелом доходів Пенсійного фонду є заробітні плати, обсяги яких швидко згасають, то сусідові можна поспівчувати. Поза тим, як констатував Микола Азаров, видатки держбюджету соціального спрямування перевищують планові показники цього року на 14 мільярдів гривень. Зі свого боку, голова Комітету Верховної Ради з питань бюджету Володимир Макеєнко зауважив, що розміри мінімальної заробітної плати (з 1 січня 2007 року — 400 гривень, з 1 липня — 420, з 1 грудня — 450) та прожиткового мінімуму (з 1 січня — 492 гривні, з 1 квітня — 501, з 1 жовтня — 510) очевидно переглянуть за підсумками роботи в першому кварталі. Зараз для того, щоб урівняти мінімальну зарплату з прожитковим мізером, знадобилося б щонайменше 5,5 мільярда гривень. Коштів, зрозуміло, бракує завжди, проте найменше зараз. Навіть при тому, що держбюджет узявся за невластиву йому функцію — широкомасштабну підтримку самодостатньої матеріальної сфери виробництва. Адже пропонується державним коштом купувати лічильники не для населення, а приватизованих компаній. Тому не дивуйтесь, якщо підтримка таких сфер, як охорона здоров'я і освіта, зростатиме, а реальні доходи лікарів і освітян під податковим тиском (інфляція — не що інше, як податок на доходи громадян) можуть скорочуватися. Ціна питання не 5,5 мільярда гривень, а політичні амбіції.

Короткий приклад у парламенті з вуст Миколи Азарова щодо того, у скільки обійдеться мешканцям двокімнатної квартири зростання житлово-комунальних тарифів, мені одразу нагадало узагальнення експертів «УкрСибБанку». Вони припустили, що комунальні послуги в середньому по країні подорожчають у 2,5 разу, а обсяги субсидій населенню зростуть у 5 разів, — переконливо. За середнього розміру домогосподарства у 2,7 чоловіка, за такого сценарію, додаткове місячне навантаження на сім'ю становитиме 125 гривень, що підтверджує і приклад міністра фінансів. Отже, для 17,4 мільйона домогосподарств країни (за даними Держкомстату) це означає 2,168 мільярда гривень. Виходить, що наступного року тільки за житлово-комунальні послуги громадяни сплатять 26 мільярдів гривень. Це очікується, а в наявності уряду близько 23 мільярдів гривень на рахунках в Держказначействі. Як бачите, не в грошах справа, а в амбіціях. Деякі вчені на них непогано спекулюють: мовляв, кошти бюджету повинні формувати головно інвестиційний, а не споживчий попит. Чому раптом, адже споживач був, є і буде найбільшим інвестором економіки! Інша річ, що коштами інвестиційного характеру має покриватися дефіцит бюджету, але зараз не про це. З економічних міркувань, державі має бути не вигідно розчавлювати споживчий попит шоковим зростанням комунальних тарифів, бо це призводить до скорочення заощаджень у банківській системі, зменшення роздрібного товарообігу, а зрештою, до інвестиційної недостатності. І хоч би що там казали, передусім високий рівень споживчого попиту цього року зумовлює сприятливу динаміку економічного зростання. До слова, нагадаю, що його маховик почав у другій половині 2004 року розкручувати саме уряд, який сьогодні при владі, то чи розумно наступати на горло власній пісні? Тим паче що й подальше зростання ВВП країни залежатиме від двох чинників — сприятливої кон'юнктури цін на металопродукцію на світовому ринку і рівня активізації ділової активності на внутрішньому ринку.

Представляючи закон України про держбюджет на 2007 рік, Перший віце-прем'єр і міністр фінансів Микола Азаров деталізував намір уряду вдосконалити систему дворівневого субсидування послуг житлово-комунального господарства (ЖКГ). Краще пізно, ніж ніколи — навіть у столиці близько 400 кілометрів теплотрас перебуває в аварійному стані. Але не розтринькати б по дорозі до підприємств теплоенергетики 2,6 мільярда гривень компенсації на різницю у вартості імпортного газу, який використовують для опалення! Адже передумови не зникнуть, доки за енергоносії і заробітні плати відповідатимуть у столиці, а за тарифи — органи самоврядування. Недарма на цьому тижні Донецький облрада урвався терпець очікувати від Києва нової редакції Бюджетного кодексу, і вона її почала створювати самотужки. Чи не заговоримо ми вкрай потрібну урядову ідею спростити процедуру видачі житлових субсидій, до чого йде у столиці! Адже діалог столичної влади з киянами дедалі більше нагадує спілкування булгаківського Швондера з професором Преображенським, інакше кажучи провокує протистояння поміж людьми з різними статками. І чи не створимо ми власноруч кризу неплатежів, однією рукою піднімаючи тарифи, а другою — списуючи борги за попередні періоди? Це я веду тако про наші з вами гроші. В даному разі — про близько сім мільярдів гривень, які можуть стати не таким наївним аргументом, щоб начхати на платню за житлово-комунальні послуги, як аргументи екс-голови Києва Олександра Омельченка. До слова, 2,5 мільярда гривень від уряду — малозабезпеченим також закладені в держбюджет на наступний рік. Тож віза Президента, яку за Коституцією він має поставити під держбюджетом упродовж 15 днів, коштує зараз найдорожче.

Сергій ВЛАД.

Секрет успіху — в дружбі. З головою

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Важко в селі без телевізора

Від мого першого спілкування з Орлиновським сільським головою Валерієм Сендеровичем я був не в захваті.

Я пропонував керівникові сільради, як мені здавалося, справу дуже привабливу: організувати роботу мережі кабельного телемовлення. У будинках чотирнадцяти довірених йому сіл — майже вісім тисяч жителів — телевізори через гірський рельєф приймали дві-три програми. А тут відразу майже три десятки каналів з високою якістю! Сендерович відкинув мою пропозицію.

До розв'язання будь-якої проблеми Сендерович готується грунтовно. Геть випадково знайшли невикористовувану радіощоглу в сусідньому районі. Демонтаж, транспортування і збирання на одній з гір, що оточують села Байдарської долини, — всі операції проходили під керівництвом Сендеровича. І без копійки витрат з бюджету ради. З ініціативи сільського голови депутати сільради проголосували за створення цільового фонду розвитку мережі телемовлення на довіреній їм території.

У підсумку селяни навесні 2006 року одержали на свої телеприймачі додаткові вісім ефірних телеканалів. Але фонду це коштувало майже вдвічі дешевше, ніж передбачалося.

Інформаційне поле

Гроші, що залишилися, можна буде витратити, приміром, на втілення ще одного задуму сільського голови — створення власної телестудії з можливістю робити і транслювати власний медіапродукт.

У Сендеровича особливе ставлення до ЗМІ — його розумінню важливості повного, об'єктивного й оперативного інформування населення про дії влади не грішно було б повчитися і керівникам найвищих рангів. У той час, коли в багатьох райцентрах України перестали виходити районні газети, Орлиновська сільська рада три роки регулярно видає щомісячний інформаційний «Байдарський вісник». Бюджетних грошей на видання не витрачають. Як не витратили їх і на річну підписку на парламентську газету «Голос України», який у 2007 році отримуватимуть усі голови сількомів. На оплату суспільно необхідної і корисної праці сільських активістів ні закон, ні тим паче бюджет витрат не передбачає.

Чистота — запорука здоров'я. І головного болю...

Проблемою № 1 тривалий час на території сільради була утилізація твердих побутових відходів. Спеціалізовані підприємства надавати цю послугу відмовлялися через її нерентабельність.

Довелося сільраді перебрати на себе функції міських спеціалізованих структур і створити АТП. Щоправда, складається воно з лише одного спеціально обладнаного автомобіля, купленого за позабюджетні кошти. Сільрада розробила і на сесії ухвалила правила благоустрою, розрахувала тарифи на послугу, в «Байдарському віснику» опублікувала графік об'їзду сіл і заклик до господарів дворів укладати договори. До останнього залучилися сількоми, які, до слова, стали реальною силою місцевого самоврядування саме при Сендеровичу. На сьогодні підприємство, що займається утилізацією ТПВ, працює без збитків, регулярно платить зарплату своїм працівникам і податки в бюджет.

Санітарного порядку в селах помітно додалося. Але... У всілякі інстанції почали надходити анонімні дзвінки: «Сміттєва машина з Орлиного відходи возить не на полігон, а звалює їх у лісі!». Кількаразові перевірки екологів таких фактів не встановили. Сендерович змушений був акуратно підшивати всі контрольні талони, що видають кожній машині на полігоні, і з ними в руках доводити начальству: «Не порушуємо!».

Сини за батьків у відповіді

Уперше (а було це більш як п'ять років тому) Валерія Юрійовича Сендеровича земляки обрали на посаду сільського голови з майже радянським результатом — понад 70% голосів віддали за нього. Сендерович народився і виріс у Байдарській долині, після вузу повернувся в село. Батько його, учасник Великої Вітчизняної, мав незаперечний авторитет у селян. Не забуває і син фронтовика про ветеранів. За підтримки Сендеровича в селах розгорнувся волонтерський рух під девізом «Ветеран ветерану». Сільрада виділила кімнату, в якій на громадських засадах пенсіонери-медпрацівники надають своїм одноліткам безплатну медичну допомогу. Тут же працює майстерня, в якій безплатно полагодять нескладну побутову техніку. Деякий час тому сільський голова домовився в одному із санаторіїв Південнобережжя Криму забрати списані, але ще придатні до роботи праски, електрочайники і передав їх у майстерню як підмінний фонд.

У передедень святкування 60-річчя Перемоги співробітники сільради власними силами підготували до друку «Книгу пам'яті Орлиновської сільської ради». Багаторічна кропітка робота в архівах, військкоматах, бесіди зі старожилами дозволили закарбувати для нащадків прізвища практично всіх земляків, котрі загинули і вижили у воєнні лихоліття.

Сендерович підтримав ініціативу співробітниці сільради Аліме Факрієвої і допоміг у виготовленні й установці в селі Широкому пам'ятного знака мешканцям села, які загинули у Велику Вітчизняну.

І значний особистий внесок

У селах Орлиновської сільради проживає понад дві тисячі депортованих громадян. За державними програмами облаштування на вирішення соціальних, побутових та інших їхніх проблем влада виділяє значні фінанси. На розподіл яких, звісно, знаходяться охочі «сісти». Крім того, у прибережній чорноморській зоні (а Байдарська долина розташована саме в ній) найбільш «капітальним» капіталом є земля, якою розпоряджається сільрада. За «правильної» організації процесу — голова. Тому Сендерович, який має своє бачення з практично всіх питань і далеко не завжди погоджується з «керівною» думкою, не всіх задовольняє як сільський голова. Свіжий у пам'яті селян спротив Валерія Юрійовича розпорядженням севастопольських і навіть київських начальників «з розумінням поставитися до потреб міжнародної організації, що підтримує інвалідів», і виділити її представникові понад чотири га землі.

Валерій Юрійович швидко визначив, чого останньому потрібно насправді. Виділити ділянку відмовився. Зателефонували зі столиці. Через якийсь час голові все-таки довелося поступитися. Але в договір оренди вдалося закласти пункт, що дозволяв через два роки бездіяльності орендаря повернути землю у власність громади.

Севастопольські міськдержадміністрація і міська рада приурочили до Дня місцевого самоврядування подання кандидатури Орлиновського сільського голови до нагородження Почесною грамотою Кабінету Міністрів України. Канцелярський стиль передбачає стислість, але ємність формулювань: «За значний особистий внесок у забезпечення і розвиток місцевого самоврядування, зразкове виконання службових обов'язків, високий професіоналізм».

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

На знімку: Орлиновський сільський голова Валерій Сендерович (крайній праворуч) обговорює з народним депутатом України Іваном Вернидубовим (крайній ліворуч) і головою Балаклавської райради Миколою Харутою перспективи газифікації сіл Байдарської і Варнаутської долин.

Фото автора.

Чому в нас немає «року України»

■ **ПОГОВОРИМО ПРО НАБОЛІЛЕ**

Василь Корнійович Шуляк називає себе простим українцем. Формально він має рацію, оскільки не посідає якихось посад, що вивищувало б його з рангу «простого». Мандат депутата Хмельницької обласної ради не вважається: поза ним Василь Шуляк нині, як він каже сам, «всього-на-всього займається землею». Якщо обійти формальності, то мій співрозмовник, звичайно, українець, але не такий простий, як каже. І справа не в тому, що за його плечима — кілька десятиліть керівної роботи: у двадцять два роки став головою колгоспу, був народним депутатом СРСР, представником Президента в Теофіпольському районі, очолював тут райдержадміністрацію, потім дві каденції — районну раду. Особливість і не у званні заслуженого працівника сільського господарства чи інших почесних титулах. Притаманною рисою Василя Корнійовича завжди було державне — масштабне — мислення: чоловік бачить не лише те, що в нього безпосередньо перед очима, а й за обрієм, куди не завжди заглядає кожний посадовець навіть «найвищого рівня».

Тому турбують його не так власні проблеми, як те, що відбувається в країні. А оскільки він жартівливо в усіх бідах звинувачує журналістів, бо «не дають перцю владі», я вирішила «спокутувати провину» і поговорити з Василем Корнійовичем про життя «під гострим соусом». Почали ми з теми «земної»: мій співрозмовник — аграрник не просто за освітою та званням, а, без жодного перебільшення, за всіма ознаками, що свідчать про нерозривний зв'язок його організму з сільським господарством.

СЕЛО:
до СОТ на «трипільському» культиваторі

— 2006-й оголошено «роком села». Чим, на вашу думку, обласкали «іменинника»?

— А нічим. Ми що, когось хлібом завалили, салом, м'ясом, ковбасою? Що, бур'яни від указу перестали рости? Врешті-решт, селяни легше зітхнули? Хоч одне село відбудували? Зрозуміло, всього не можна зробити за один, хай і «іменний» рік, але хоч натякнути на якісь стратегічні дії треба було б.

— Стратегія — річ для держави недешева...

— Та не в грошах справа. Я особисто проти того, щоб давали якісь дотації. Так, сільськогосподарським товаровиробникам потрібне здешевлення кредитів, а що стосується такої позиції — давайте нам, бо ми бідні, категорично не згоден. Це неправильно. Держава має сприяти в іншому, і тут потрібні не кошти, а здоровий глузд. Наводжу приклад. Досконалої сільськогосподарської техніки в нас у країні нема. Не знаю жодної позиції, коли можна сказати: так, ми тут якщо не перші, то треті у світі. То чому не ввімкнути «зелене світло» для ввезення сюди техніки, що відповідає нашим шикарним чорноземам? А то хочемо в'їхати в СОТ на трипільському культиваторі. Або на "потужному" тракторі харківського виробництва. Так не вийде. Не можемо випускати конкурентоспроможну техніку — користуймося надбанням інших.

— Якась у вас непатріотична позиція. А захист вітчизняного товаровиробника?

— А для чого в даному разі його захищати? Наше ломачча захисту не потребує, на нього ніхто не нападає. Он турки, наприклад, не виготовляють власних автомашин, але ж не ходять пішки. Їздять. То чому й нам не встановити сприятливий режим для ввезення закордонної техніки. Не треба дилерів у цій справі, випустіть фермера, і він купить, що йому треба. Хай, припустимо, буде ліміт: маєш стільки-то землі — можеш купити відповідну кількість техніки. Але без ПДВ і ввізного мита, а то нині за це задоволення луплять стільки, що мимоволі шукаєш шляхи, як «обійти» «фейс-контроль» трактора чи комбайна. А коли ще згадаєш про «десятини» для дилера та того, хто з ним зводить!

Повірте мені, чим швидше розвалиться ХТЗ, тим краще вирішиться питання техніки. Звичайно, я не маю на увазі знищення обладнання чи скорочення штатів. Візьміть і складайте там джондирів, кляйнів чи іншу техніку. Виготовляйте якісь вузли, деталі: весь світ цим шляхом іде, створюються великі корпорації.

— І все-таки, хто купує техніку за кордоном, інвестує чужу економіку. Своє виробництво — це робочі місця, податки до бюджету, врешті-решт, кошти йдуть на розвиток конструкторської думки, чи ви вважаєте наших спеціалістів безнадійно відсталими?

— Я не хочу звинувачувати конструкторів, хоча, знаєте, є тут багато чого дискусійного. Наприклад, випускають у нас непоганий тракторець на «Південмаші», але вже 30 років знаємо, що на ньому нікудишня коробка передач. Конструкторське бюро, яке розробляє ракети, виводить їх у космос, не може впоратися з такою дрібницею! Та я не хочу все валити на конструкторів. Можливо, вони не гірші за американських чи китайських. Але їхні моделі проходять через процес масового виробництва, і тут випирає та разюча різниця. Болти-гайки розсипаються, наче горох через діряве сито. Леміш виоре 50 гектарів і загнеться. Я не впевнений, що на тракторі «Південмашу» взагалі до поля доїдеш. Треба, щоб технологічно було витримано всі операції: якщо до найменшої дрібниці враховувати всі заповіді конструктора, а не застосовувати вигадки доморощених кулібіних — може, й не треба було б інвестувати чужу економіку.

Є багато людей, які хочуть вкласти інвестиції в економіку українську. Я не проти: якщо навіть стовідсоткова ваша власність, а наша земля, її ж не заберете, не потягнете за кордон. Все одно це робочі місця. Але ось що погано: державні мужі монополізували свій вплив на приплив капіталу. Фінанси на шахту, на завод впускають через... власну кишеню. Хіба цього ніхто не знає, хіба компетентні органи не кладуть доповіді на стіл Президенту, Прем'єр-міністру? Сумніваюся, що ні. Але чому далі розмов боротьба з корупцією не рухається? Мабуть, такий стан речей задовольняє і цю владу. На жаль...

— Противники вступу України до СОТ застерігають: ця організація шкідлива для інтересів національного сільгоспвиробника. Ви також вважаєте, що нам зарано грати за світовими правилами?

— Комусь, може, сьогодні зарано, а завтра всім нам буде пізно. Нас обійдуть так далеко, що аж вітер засвистить. Відмовитися від Світової організації торгівлі — однаково, що відокремитися від світового інформаційного простору: хай і нас не показують, і ми не будемо.

Вступати до СОТ треба однозначно, і заради інтересів вітчизняного сільгоспвиробництва насамперед. Звичайно, напочатку це буде для нас тяжкий, майже революційний, процес, тому світова спільнота має допомогти нам адаптуватися до нової ситуації, перекрити наші втрати, тоді виграють усі: і вони, і ми. Єдине застереження, допомогти реально, а не «кинути», як це було в багатьох випадках, хоча б з тим же роззброєнням, коли ні армії, ні флоту, ні грошей. Залишилися біля розбитого корита.

І боятися продажу землі не треба, вона й так продається. Подивіться, що під Києвом робиться. А розумно виписавши закон, наведемо лад у цій сфері. Адже пістолет можна купити, якщо є дозвіл. Так і тут треба легалізувати право громадянина України придбати землю, обклавши його певними чіткими параметрами.

ВЛАДА:
є дві біди. Або керівництво бездіяльне, або узурпує владу

— Кілька років тому ми з вами розмовляли на "веселу" тему: чому селянин у нашій державі зайвий. Сподівалися на зміну влади, на прихід нового покоління розумних і сучасних керівників, одне слово, якщо не на «доброго батюшку-царя», то на мудрого Президента і міністрів. І як вам нинішня ситуація?

— Якщо в щастя, як писав класик, «є рівних два крила — красиве і корисне», то в нашого керівництва — дві вади. Або воно бездіяльне, аморфне, або узурпує владу. І це — вже наше нещастя, бо між цими вадами, по суті, різниці немає. І та, і та шкідливі для розвитку суспільства, для репутації України за кордоном і, що ще гірше, в очах своїх громадян.

Як ситуація? Ще гірше стало. Всі «герої» ніде не поділися, а вміло підметушилися і видряпалися на службову драбину — ще на вищий щабель. Я не знаходжу логічних пояснень такому явищу. Хіба що фізичні: хто крутиться біля державного корита, потрапляє під його засмоктуючий вплив, і його, як вакуумною насадкою, притягує до годівнички. Все нормально сьогодні з ними. Як сиділи на ринку зерна, як контролювали ситуацію в АПК, так і продовжують це робити.

— Виходить, хто встиг забігти в штаб Ющенка в останню хвилину...

— Або першим зафіксуватися при новому прем'єрові, той і залишився «при справах», і ніщо йому не загрожує. Звичайно, не всі пристосуванці і у владі, і в опозиції, але хто до них прислухається? От обіцяли нам поміняти кадри — поміняли. Перетасували, як колоду карт, засмальцьовану від частого вжитку. Одного з Банкової пересадили на Хрещатик — в міністерство. Треба, з Хрещатика знов «відкантують» на Печерськ. Ще один — то радник Президента: сидить на Банковій, то вже мудро радить Прем'єр-міністрові і обживає кабінет на Грушевського. Кого замінили? Де обіцяні випускники Гарварду, де ті кадри, в кого нове мислення, новий підхід до справи?

Беру нашу область. Тут добір кадрів — узагалі за межею фантастики. Хтось хвалиться, що був у штабі Януковича, хтось у Ющенка, а хтось узагалі — земляк Президента: і всі вони з цих «поважних» причин вважаються новою владою. Чудово, але хай кожен покаже, хто він сам поза штабним прикриттям, Хоружівки чи донецького родослову, що вміє робити без кивання на портрет Президента чи прем'єра. Начальник обласного управління сільського господарства, для прикладу, переїхав з Білогірського району, донедавна він там «керував селом». У цьому районі є лише три господарства, що тримаються на ногах, решта — сумна картина. А його призначають на посаду, щоб він усю область учив, як господарювати! Інші «вчать», бо «майстри на всі руки»: сьогодні можуть «керувати» фермою, а завтра балетом...

— Може, це у вас особистісне неприйняття...

— Нічого особистого, запевняю. Я кажу це не від ревнощів, що хтось доскочив вище від мене: просто я патріот своєї країни, своєї області, і мені дуже прикро й боляче за всі дурниці, що тут трапляються. Державна машина потребує докорінної реорганізації, а їй лише змащують колеса час від часу якимсь примітивним мастилом, щоб не дуже скрипіла. А взагалі-то, я помітив такий парадокс: у багатьох районах області, зокрема і в нашому, вже тривалий час вакантні посади голови райдержадміністрації. Гадаєте, людям від того стало гірше жити чи краще? Вони взагалі не відчувають відсутності керівників. Це ж багато про що свідчить...

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

— А чому ви не у владі?

— А таких, як я, там не треба. Я що бачу, те й кажу. Хто таке любить? Мені здається, вибачте за нескромність, я й без владного крісла можу щось зробити корисне людям. Я за характером такий: або робити, або ні, а так, наполовину нудити світом, — це не для мене.

Свого часу мене ніхто не гнав з крісла голови райдержадміністрації, я його залишив за власною волею. Був вісім років головою райради, членом Конгресу місцевих та регіональних влад Ради Європи. Наслухався у Страсбурзі розумних речей, хартій, порад і наївно гадав, що все це приживеться в Україні. Але так не сталося. Думав, щось для місцевих рад дасть конституційна реформа, але також помилився, бо що вирішальне сьогодні залежить від, наприклад, голови райради? По суті, нічого.

Якби його обирали люди, а не група депутатів, а при раді був виконком, і керівник бачив би, що можна зробити на місці, а що вимагати від держави. Якби ж то було так. А так повна невизначеність...

Тому я сьогодні спокійно, філософськи ставлюся до того, що в моїх руках немає владного портфеля. Мені є чим займатися і буде, сподіваюся, доки житиму.

Ось недавно кооператив, який очолюю, взяв у Лановецькому районі сусідньої, Тернопільської, області 2400 гектарів землі в оренду. Тут її довели до такого стану, наче по полях прокотилася орда. Господарство розпалося, якийсь горе-бізнесмен розтягнув усе до решти, з людьми не розрахувався. Хіба навести тут лад — не почесна робота? У нас гарна структура намальовується, треба тільки підняти продуктивність праці, щонайменше втричі. Поставили перед собою завдання, щоб люди в нас заробляли добре, щоб не поневірялися у світах у пошуках «довгого євро чи долара», а гідно жили з родинами на рідній землі.

ЛЮДИ:
виховувати з колиски нові покоління

— А люди не розучилися гідно жити? Адже гідність — це не тільки заможність, а й дотримання моральних чеснот. І не лише «не вбий», а й «не вкради», і крім «шануй батька і матір», ще й поважай свою країну, її закони, своє ремесло. Це стосується всіх: і можновладців, і простих громадян. Мені здається, всі наші біди, про які ви говорили, — і халтура на виробництві, і нездала політика влади, і кадрові нісенітниці, — залежать від особистісного чинника. Напевно, в нас немає проблеми якісного металу, а трактори чомусь розвалюються. Не бракує розумних людей, а керують «майстри на всі руки». Законів хороших вистачає, а їх не виконують. Як можна поставити все тут з голови на ноги? Вмовлянням, репресіями, батогом чи пирогом?

— Це непросто. Історія, і давня, і новітня, так наколобродила з нашими мізками, що треба деякий час, щоб навести лад. Але не чекати, коли раптово всі прозріють, а терпляче виховувати з колиски нові покоління. Я впевнений, вони будуть кращими від нас...

— Якщо ми показуватимемо їм приклад, а це — знову проблема. Ось наведу такий факт: років десять тому я хотіла передати через канадського дипломата пляшку шапанського для приятельки в Торонто. Він розвів руками: я б із задоволенням, але вже дві везу, а більше невільно. Уявляєте, дипломат, його ж перевіряти не будуть, а він — «невільно»? Що може зробити Ющенко, Янукович, міністр, прокурор чи ще хтось, щоб така законослухняність стала правилом для кожного українця?

— По-перше, як ви сказали, показати це на власному прикладі. А то один підписався під меморандумом і «забув». Другий так само «зрікся» згоди на політреформу: погана вона чи хороша — інше питання, але порушувати слово — не найкращий приклад для простих українців. Про міністрів, прокурорів та інший чиновний люд також можна багато що сказати в цьому сенсі, на жаль...

Я недавно переглядав шкільну програму з християнської етики: там — попри сприйняття релігійних рамок — є багато корисного для виховання в дітей чемності і пошани до людей, до держави. Якби ще депутати та урядовці пройшли цей курс — узагалі було б чудово.

ПАТРІОТИЗМ:
нація повинна себе любити

— Вважається, путня влада, як і зразкова німецька фрау, повинна триматися на трьох «китах»: і якщо жінку шанують за відданість літері «К», то можновладців тестують на «П» — порядність, професіоналізм, патріотизм. Тим часом не можна не помітити в багатьох наших достойників дефіцит третьої складової. То частина наших політиків мало не водить за ручку «нев'їзного» Затуліна, то інша частина укладає угоду про співпрацю з держдумівською «Родиною», хоча її чільник пан Рогозін не приховує зазіхань на територіальну цілісність України. Я вже не кажу про відвертих доморощених українофобів, які за поблажливий кивок з Білокам'яної готові заплатити національними інтересами. Чому, на ваш погляд, після 15 років незалежності все ще відчувається в нас гострий дефіцит патріотизму?

— Ну, по-перше, щоб у владі він зник, як поганий сон, сама нація має себе любити. Спробували б у тій же Росії подарувати якомусь чиновнику зневажливе висловлювання на адресу його країни, сумнів в її особливому геополітичному призначенні чи виборче гасло «З нами Бог і Україна». А в нас хто заборонить, якщо частина народу не мислить себе без сусідської опіки?

По-друге, за яким критерієм у нас переважно потрапляють у владу? Це ж не таємниця: особиста відданість комусь персонально, а не Україні, плюс великі гроші. Всі розмови про моральність і патріотизм влади залишаються казочками для наївних обивателів, бо посади і прохідні місця у виборчих списках, як правило, коштують мільйони. Якби платили свої, чесно зароблені, то добре подумали б, чи стільки коштує мандат, а так не шкода. Або взяти деяких комуністів, які розпинаються з трибун за трудовий народ, а самі «будують» у квартирах по тисячі квадратів, мають автопарки і їздять на буржуазні курорти вочевидь не для революційної агітації. Як вони можуть бути патріотами держави, якщо не є патріотами власної партії. Це ж фарисейство. Який ти ксьондз, якщо маєш гарем... Звідси й починається нігілізм. До законів, до свого народу, до його культури, звичаїв.

— Виходить, якщо не розірвати схему: гроші—мандат—посада чи якісь інші преференції, про патріотизм як масове явище можна згадувати лише на День незалежності. На свято модно заколисувати себе позитивом.

— Є ще й третій момент. Навіть у середовищі тих політиків, які вважають себе патріотами, бо розмовляють українською, визнають УПА і хочуть до НАТО, трапляються такі персонажі, що голову опускаєш, дивлячись на «чудеса» їхньої спритності: бігають по партіях, перестрибують з однієї в іншу, наче гулящий парубок по чужих перинах. Нам дивитися на це соромно, а їм байдуже...

— Можливо, одна з причин поділу суспільства на два «паралельні світи» — нереалізована обіцянка 2004-го: пам'ятаєте, відділити владу від бізнесу?

— Знаєте, тут також потрібна щирість. Бо переписати формально на дружину, батька чи брата «заводик, газету, пароходик» і таким чином «очиститись» для влади — це насмішка. Ти хороший бізнесмен — займайся бізнесом, але не використовуй свою посаду або мандат. Мені здається, так буде чесніше.

— Колись було популярне запитання: «Що б ви зробили, якби були директором?» Ось, уявіть собі, ви — глава держави: ваші перші кроки?

— Я насамперед позамітав би у власному домі...

— Не думаю, що в наших достойників брудний паркет.

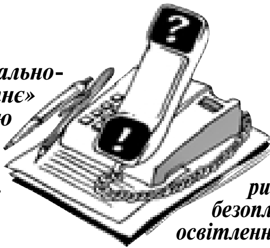
— Це я в образному сенсі. Добився б, щоб зі мною працювали професіонали, а не такі друзі, при яких і ворогів не треба. Я б також сказав, як Президент: ми українці і будемо жити по-українськи, але укази мої виконували б, а не відсували в шухляди. Я все зробив би, щоб люди працювали, і не давав би цупити ні флоту, ні комбінатів, ні мішка зерна.

— Тобто ви не показували б рук, які нічого не крали, а пильнували б за чистотою рук інших?

— Іронію зрозумів, але принаймні в мене і мого оточення руки були б чисті... Ого, скільки я зробив би! Кожен рік був би роком села. А ще точніше, роком України в Україні.

Розмову вела
Людмила КОХАНЕЦЬ.

Гуманітарна медична допомога

Чув, що за рахунок коштів німецького федерального фонду «Пам'ять, відповідальність і майбутнє» надається гуманітарна медична допомога. Маю проблеми із зором, а тому мене цікавить, кому і як надається допомога на лікування?

Сергій ДОРОТЯК.

Збараж, Тернопільської області.

Відповідає начальник відділу гуманітарних програм Українського національного фонду «Взаєморозуміння і примирення» Валентина ВОЛЖЕВА:

— Виплати громадянам України — жертвам рабської і примусової праці націонал-соціалізму, які у встановлені законом ФРН терміни подали до фонду заяви і документи на предмет одержання виплат за рахунок коштів німецького федерального фонду, завершилися 30 вересня 2006 року.

За рішенням опікунської ради німецького федерального фонду УНФ «Взаєморозуміння і примирення» в цільовому порядку виділено кошти (за рахунок «пожертв Фліка») на реалізацію медико-соціального проекту, яким передбачається проведення в клініках України ендопротезування суглобів та оперативне лікування органів зору жертв націонал-соціалізму. «Пожертви Фліка» не входять до суми загальних коштів німецького федерального фонду, передбачених п.2 §9 Закону ФРН про фонд на виплати жертвам рабської і примусової праці націонал-соціалізму.

Правлінням фонду спільно з керівниками громадських об'єднань жертв нацизму України розроблено критерії відбору претендентів на оперативне лікування та відповідну анкету, що була надіслана жертвам націонал-соціалізму за їх місцем проживання.

По завершенні програми виплат жертвам рабської і примусової праці націонал-соціалізму за рахунок коштів німецького федерального фонду залишок коштів становить мізерну суму. Враховуючи економічну недоцільність розподілу коштів на цільові доплати постраждалим, німецька сторона задовольнила клопотання фонду про використання залишку коштів на оперативне лікування органів зору та ендопротезування суглобів жертв націонал-соціалізму.

На сьогодні проведено збір інформації про кількість осіб — жертв нацистських переслідувань, які потребують проведення зазначених операцій.

Гуманітарний проект з оперативного лікування очей розпочався в серпні поточного року. Виклик претендентів на лікування проводиться за визначеними критеріями (згідно з наданою медичною довідкою) в черговому порядку. Найближчим часом вас буде внесено до списку претендентів на операцію, вам буде надіслано запрошення до ТОВ Регіональний центр «Мікрохірургія ока» (Чернівці).

Звертаємо вашу увагу на те, що оперативне лікування проводиться тільки в клініках, з якими укладено відповідні угоди. Кошти переказуються на рахунок клініки після надання медичних послуг.

Надання грошової допомоги жертвам нацистських переслідувань, на жаль, не передбачено гуманітарним проектом німецького федерального фонду «Пам'ять, відповідальність і майбутнє».

Листи із запитаннями надсилайте на адресу редакції. На конверті вкажіть: «У рубрику «Діалог». Відповіді — лише на сторінках газети.

Фінансування соціальних гарантій працівникам культури можливе, якщо...

У законі «Про бібліотеки і бібліотечну справу» чітко написано: «Працівники бібліотек, які працюють у селах і селищах, а також пенсіонери... відповідно до законодавства забезпечуються безоплатним користуванням житлом з опаленням та освітленням у межах встановлених норм». Але ми нічого не отримуємо і куди не зверталися, нам кажуть, що при складанні бюджету не виділено на це коштів, бо не використовувався закон взагалі і там немає слова «пенсіонери». Ми дуже просимо вас посприяти і допомогти знайти те слово.

Т. ЛИТВИНЕНКО, М. КОП'ЯК, Л. ДЕНЬГА, Т. ЛЕЩЕНКО.

Решетилівка Полтавської області.

Відповідає заступник директора Департаменту державного соціального захисту населення Міністерства праці та соціальної політики України Надія КОРЕНЄВА:

— Відповідно до абзацу другого статті 30 Закону України «Про бібліотеки і бібліотечну справу» працівники бібліотек, які працюють у селах і селищах, а також пенсіонери, які раніше працювали у бібліотеках цих населених пунктів і проживають у них, мають право на забезпечення безоплатним користуванням житлом з опаленням і освітленням у межах встановлених норм.

Згідно із Законом України «Про Державний бюджет України на 2006 рік» за рахунок коштів субвенції із державного бюджету не фінансуються соціальні гарантії особам, які мають на них право відповідно до Закону України «Про бібліотеки та бібліотечну справу».

Водночас додаємо, що згідно з частиною другою статті 29 Основ законодавства України про культуру працівники культури, які працюють у сільській місцевості, селищах міського типу, безплатно користуються житлом, опаленням і освітленням відповідно до законодавства.

Зазначеним законом не передбачено безплатне користування житлом з опаленням та освітленням пенсіонерам із числа працівників культури.

У державному бюджеті України на 2006 рік передбачено видатки на фінансування витрат на надання соціальних гарантій працівникам культури відповідно до частини четвертої статті 29 Основ законодавства України про культуру.

За повідомленням Міністерства культури і мистецтв України відповідно до статті 20 Основ законодавства України про культуру працівником культури є особа, яка здобула спеціальну освіту в державному чи приватному навчальному закладі або в спеціаліста (викладача), який має ліцензію на проведення педагогічної діяльності, чи особа, яка працює в закладах, підприємствах, організаціях і установах культури, засобах масової інформації, видавництвах, товариствах, фондах та інших культурно-освітніх громадських об'єднаннях і пройшла відповідну атестацію.

Відповідно до статті 21 вищевказаного закону до закладів, підприємств та організацій культури, зокрема, належать бібліотеки.

Отже, якщо працівники бібліотек навчальних закладів сільської місцевості та селищ міського типу належать до працівників культури, то вони мають право на безплатне користування житлом з опаленням та освітленням відповідно до частини четвертої статті 29 Основ законодавства України про культуру.

На думку Мінпраці, вирішення порушеного заявниками питання можливе шляхом внесення відповідних змін до Основ законодавства України про культуру або врахування в державному бюджеті на наступний рік видатків на фінансування соціальних гарантій відповідно до Закону України «Про бібліотеки і бібліотечну справу».

Обчислення та розрахунки

Мене цікавить обчислення розміру пенсії відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

Леонід БОБІК.

Житомир.

Відповідає заступник голови правління Пенсійного фонду України Валерій ПІДЛІСНЮК:

— Відповідно до п. 2 статті 41 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», до заробітної плати (доходу) для обчислення розміру пенсії враховуються суми виплат (доходу), отриманих застрахованою особою до набрання чинності цим законом, у межах сум, на які відповідно до законодавства, що діяло раніше, нараховувалися внески на державне соціальне страхування або збір на обов'язкове державне пенсійне страхування, а за період до запровадження обмеження максимального розміру заробітної плати (доходу), з якої сплачувалися зазначені внески (збір), — у межах сум, які відповідно до законодавства, що діяло раніше, включалися до заробітної плати, з котрої обчислювалася пенсія відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення», і не перевищують 5,6 розміру середньої заробітної плати в Україні на день отримання зазначених сум.

Якщо заробітна плата перевищує максимальну величину, з якої нараховується збір, для розрахунку пенсії враховуються такі суми: до 01.07.1998 р. — 5,6 середньої заробітної плати на день отримання заробітної плати; з 01.07.1998 р. — 1000 грн.; з 01.03.2001 р. — 1600 грн.; з 01.05.2002 р. — 2200 грн.; з 01.06.2003 р. — 2660 грн.; з 01.01.2005 р. —4100 грн.; з 01.01.2006 р. — 4830 грн.; з 01.04.2006 р. — 4960 грн.; з 01.10.2006 р. — 5050 грн.

Водночас повідомляємо, що рішенням Конституційного Суду від 11.10.2005 р. № 8-рп визнано таким, що не відповідає Конституції України, положення абзацу третього пункту 13 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» від 09.07.2003 р. № 1058-IV, яким встановлено, що з дня набрання чинності цим законом, під час призначення пенсій відповідно до зазначених в абзацах першому і другому цього пункту законодавчих актів, заробітна плата для обчислення пенсії враховується в межах максимальної величини витрат на оплату праці найманих працівників, оподаткованого доходу (прибутку), сукупного оподаткованого доходу, граничної суми заробітної плати (доходу), з яких справляються страхові внески (збори) до соціальних фондів, що діяла на день одержання зазначеного заробітку.

Мати-героїня: постанова і посвідчення

Я — мама десятьох дітей. Ще в лютому читала в «Голосі України», що міністр у справах сім'ї, молоді та спорту Юрій Павленко підготував проект постанови Кабміну про порядок виплати одноразової грошової винагороди жінкам, удостоєним почесного звання «Мати-героїня» на рівні 20 прожиткових мінімумів. Чи була затверджена ця постанова? Також розкажіть, хто видає посвідчення «Мати-героїня», які для цього потрібні папери і хто виплачує ці гроші?

Любов КЛІМОВИЧ.

Новорічиця Зарічненського району Рівненської області.

Міністерство України у справах сім'ї, молоді та спорту ініціювало підготовку проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про порядок виплати одноразової грошової винагороди жінкам, удостоєним почесного звання «Мати-героїня». Зазначений проект постанови погоджено Міністерством праці та соціальної політики та Міністерством економіки.

Прикро, але Міністерство фінансів не підтримало проект постанови, мотивуючи тим, що виплата одноразової грошової допомоги жінкам, удостоєним почесного звання «Мати-героїня», є некоректним стосовно осіб, що мають інші почесні звання України, оскільки відповідно до чинного законодавства надання одноразової грошової нагороди особам, удостоєним державних нагород, не передбачається, що унеможливлює подання згаданого нормативно-правового акта на розгляд Кабінету Міністрів України.

З метою підвищення в суспільстві престижу материнства Законом України від 11.05.2004 р. № 1705-IV внесено зміни до Закону України «Про державні нагороди України», зокрема щодо встановлення почесного звання «Мати-героїня».

Підстави для присвоєння цього звання визначено Указом Президента України від 24.06.01 ь 476 «Про почесні звання України».

Відповідно до зазначеного нормативно-правового акта присвоєння почесних звань провадиться Указом Президента України.

Подання про присвоєння почесних звань вносяться Президентові України Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України, міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади, Конституційним Судом України, Верховним Судом України, Вищим арбітражним судом України, Генеральною прокуратурою України, Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями, а також Комісією державних нагород та геральдики при Президентові України, творчими спілками, об'єднаннями громадян.

Висунення кандидатур на присвоєння почесних звань здійснюється гласно за місцем роботи особи, яку представляють до нагородження, у трудових колективах установ, організацій, підприємств незалежно від типу, форми власності та господарювання.

Клопотання про присвоєння почесних звань порушується перед відповідним органом чи організацією вищого рівня залежно від підпорядкованості.

Клопотання про присвоєння почесних звань, які порушуються органами місцевого самоврядування, подаються Президентові України через відповідні обласні, Київську, Севастопольську міські державні адміністрації.

Клопотання, які порушуються творчими спілками, об'єднаннями громадян, мають бути попередньо погоджені з відповідними центральними органами виконавчої влади, Радою Міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями.

Органи, яким надано право вносити подання про присвоєння почесних звань, надсилають на ім'я Президента України зазначене подання і нагородний лист установленого зразка. У нагородному листі зазначаються конкретні заслуги особи, що стали підставою для порушення клопотання про присвоєння почесного звання.

На сьогодні для осіб, відзначених званням «Мати-героїня» та потребуючих поліпшення житлових умов, законодавством України передбачено першочергове надання житла за місцем проживання (ст. 45 Житлового кодексу України).

Принагідно інформуємо, що жінки, які народили 5 або більше дітей і виховали їх до 8-річного віку, мають право на пенсію за віком після досягнення 50 років і за стажу роботи не менш як 15 років із зарахуванням до стажу часу догляду за дітьми, але не довше, ніж до досягнення кожною дитиною 3-річного віку.

Матерям, які народили п'ятеро і більше дітей та виховали їх до восьмирічного віку, може встановлюватися пенсія за особливі заслуги як надбавка до розміру пенсії, на яку має право особа згідно із законодавством, у розмірі від 20 до 25 відсотків (Закон України від 11.07. 2002 р. № 91-IV «Про внесення змін до Закону України «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною»).

Указом Президента України від 24.06.01 № 476 «Про почесні звання України» встановлено, що почесне звання «Мати-героїня» присвоюється жінкам, які народили та виховали до восьмирічного віку п'ятьох і більше дітей, у тому числі дітей, усиновлених у встановленому законодавством порядку.

«Діалог» з читачами ведуть Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА. Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО

Будинок Будьонного

■ НАША ІСТОРІЯ

Щоб лист дійшов до адресата, неодмінно слід вказати назву вулиці, номер будинку і, звичайно, прізвище отримувача. Але в історії Дубна часто траплялося, коли на конвертах писали лише «будинок Будьонного», і лист потрапляв за призначенням. Адже в старовинному місті про нього знали всі. Нині, попри те, що будівля збереглася в хорошому стані* (на знімку)*, розказати про його історію можуть лише старожили. Ось чому мешканці цього будинку вирішили відновити меморіальну дошку, яка раніше нагадувала, що тут у 1920—1921 роках перебували відомі воєначальники Будьонний та Ворошилов.

Колись цей будинок належав лікарю Давидовському — одному з найбагатших мешканців міста, який міг собі дозволити таку розкіш, як житло із десяти кімнат. До того ж зовнішній вигляд будівлі був доволі оригінальний та привабливий. Отож, коли на початку минулого століття політична ситуація змінилася і у Дубно зайшов перший полк Червоної Армії, господарі втекли від нової влади, в такий спосіб врятувавши собі життя.

А коли у Дубно зайшли бійці Першої Кінної та 12-ї армії Південно-Західного фронту, Семен Будьонний та Климент Ворошилов вирішили зупинитися саме в будинку Давидовського, неподалік від якого, до речі, й сфотографувалися (на знімку С. Будьонний і К. Ворошилов у Дубні у 1920 році). Подальші бойові дії розгорталися так, що згадані воєначальники прожили тут майже два роки. І все, що відбувалося довкола, тим чи іншим чином було пов'язане саме з отією штабною і водночас житловою будівлею, аж доки не підписали Ризький мирний договір і більш як половина Волинської губернії відійшла до Речі Посполитої.

Різним було ставлення дубенчан до згаданих воєначальників. Одні називали їх визволителями, інші — загарбниками. Одні сприяли їхнім ідеям та діям, інші — заперечували та протестували. Офіційне ставлення радянської влади було однозначне — Будьонного та Ворошилова прирівняли до героїв.

— Я пам'ятаю, як на початку 60-х років минулого століття на нашому будинку відкривали меморіальну дошку, — пригадує мешканка «будинку Будьонного» Ольга Павлюк. — Тоді з цієї нагоди зібралося кількасот чоловік. Був мітинг, а ми, піонери, декламували патріотичні вірші. Потім мені не раз однокласники заздрили: «Щастить же тобі, Ольго, ти на такому визначному місці живеш!» Мені було приємно це слухати. Але на початку 90-х років дошку зняли. Сказали, що Будьонний та Ворошилов — вороги України. Я не «влажу» в політику. Я не кажу, щоб помпезно вшановувати воєначальників. Однак ніяк не можу збагнути — чому у нас люди щоразу впадають у крайнощі? Скажімо, у Франції, Іспанії, інших європейських країнах стоять пам'ятники і тим, хто здобував демократію, і тим, хто боровся проти неї. У такий спосіб народ візуально вивчає історію, а заодно досконало знає її. Висіла б собі дошка — і люди, споглядаючи на неї, мимоволі аналізували б події громадянської війни, суспільні процеси того часу. Принаймні прагнули б довідатися, хто такі Будьонний і Ворошилов. Що в цьому поганого?

— У цьому будинку я живу із 1953 року, — продовжує розмову Лариса Павлова, — і вже з першого дня я знала, що наші кімнати були колись резиденцією Будьонного. Часом отак сяду за столом і уявляю, як Будьонний тут походжав, як командував, як, можливо, спускався в підземний хід, адже туди, у підземелля, можна було потрапити прямо з льоху, що під верандою. Зараз цей хід замурували, адже немає сенсу туди лазити, бо все пообвалювалося... А ось стосовно меморіальної дошки, то я теж не розумію, кому вона заважала. Від неї ще й досі залишилося кріплення: ніби чекають, що напис повернуть. Хай би так і було. Без політичного підтексту, без будь-яких дорікань просто написати — тут перебував такий-то. І це було б хорошим містком між минулим і сьогоденням.

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА і з архіву.

К. Є. Ворошилов і С. М. Будьонний у м. Дубно. 1920 р.

■ НУ І НУ!

Риби на милицях

Стоячи на краю болотистих мангрових заростей, бачиш пустинну мулисту мілину. Але виявилося, що вона не така вже і пустинна. Група незвичайних акробатів давала виставу. Чому незвичайних? Кожний з них був не більше 15 сантиметрів. До того ж, це були ... риби.

Стрибучі риби — видовище настільки неймовірне, як і літаючі слони. Але як риба може ходити, лазити, стрибати і навіть дихати поза водою?

Риби, про яких йдеться, називаються мулистими стрибунами. Одна з відмінних рис — очі, які то вилазять з орбіт, то повертаються на місце. Їхні грудні плавці теж незвичайні: з їхньою допомогою стрибуни пересуваються над замуленою поверхнею. І це дуже схоже на те, як людина пересувається за допомогою милиць. Але як же ці риби стрибають?

Ці дивні творіння природи переміщаються вперед, відштовхуються хвостом і стрибають на 60 сантиметрів. А ще мулисті стрибуни — досвідчені будівельники: своїми плавцями, немов лопатами, вони риють у мулі нори.

У стрибунів є свій, вбудований в організм, «акваланг» — їхній ріст і зяброва порожнина наповняються водою, коли риба «пірнає» у повітря. Витративши в «акваланг» весь кисень, риба одразу повертається у воду, щоб поповнити його запаси.

Якщо доля закине вас у далеку Африку чи Азію, обов'язково постарайтеся побачити мулисту мілину. Не злякавшись комарів і тропічного сонця, поспостерігайте за мулистими стрибунами. І тоді, упевнений, ви зможете сказати: «А я бачив, як риби ходять!»

Надіслав Василь ГАЙДУК.
Київ.

■ ВИПАДОК З ЖИТТЯ

Учені батьки

Свою відпустку я провела в Алушті. Добиралася маршруткою з Сімферополя. Зайняла зручне місце, насолоджуюся казковим пейзажем. А позад мене сиділа родина: мама, тато (років їм трохи за 30) і 10-літній на вигляд син. Хвилин двадцять тато з сином невгамовно реготали, кричали, навіть у міні-війну почали грати. Причому найбільше бешкетував батько. А потім їм на мобільний подзвонила бабуся, щоб довідатися, як родина добирається, яка погода в Криму і т. д. (усе це було зрозуміло з телефонної розмови). Спершу говорила мама. Детально розповіла, що в потязі було задушливо, що вони снідали млинцями в кафе на вокзалі і взагалі про те, як тут чудово. А потім телефон узяв хлопчик.

— Привіт, бабусю! Так, у нас все гаразд. Незабаром будемо в морі купатися. А зараз поки що їдемо в маршрутці з Сімферополя.

І тут раптом тато дає хлопчику потиличника і голосно каже:

— Не СІмферополь, а СЕмферополь, телепню!

Такі от «учені» батьки...

Ірина ВЛАСЕНКО.

Пахнуть літеплом і сонцем

Плести солом'яні брилі Ніна Завалко навчилася від батька, Валентина Кононовича, а той — від свого батька, Конона Амосовича Мазура.

— У нашій родині всі чоловіки були дуже майстровитими, — ділилася сільський бібліотекар, не відриваючись від плетіння. — Батько мій не лише добре орудував столярним інструментом, а й вишивав не гірше найкращої рукодільниці. Тепер йому 78 літ, вже недобачає, тому й за голку не береться. А ось брилі та кошики плете — нудно, каже, сидіти взимку без роботи.

Щоб сплести гарного, густого бриля, розкрила секрети Ніна Валентинівна, потрібно не менш як 18 метрів підготовленої, пропареної житньої соломки. Заготовляють її у погожі днини — пильнують, щоб була однакового кольору і довжини. Цього року, похвалилася, директор місцевого сільгосптовариства Федір Скрипка потурбувався, щоб вони з батьком у достатній кількості були забезпечені якісним житнім матеріалом. Сам Федір Федорович із задоволенням носить у жнивну пору чудовий бриль, виготовлений Ніною Валентинівною. Це найкраща, «ходяча» реклама солом'яного виробу, що пахне літом і сонцем, теплом людських рук.

Лідія ТИТАРЕНКО.

На знімку: Ніна Завалко, майстриня з села Лящівка Чорнобаївського району, неодноразовий переможець районних виставок декоративно-ужиткового мистецтва.

Черкаська область.

Фото автора.

■ ІСТОРІЯ З КОНВЕРТА

Змій Горинич

Далеке дитинство — я вже першокласник, та в казки вірю. Лежу горілиць в бур'янах. Очі примружені, і реальний світ перетворюється на казку. Барвисті метелики — то чарівні повітрулі з легенькими крильцями, метушливий мураха на стеблині — то середньовічний лицар у латах, незграбна бабка — то дивовижний летючий апарат з жюльвернівських оповідок. Легесенька дрімота спокована бере мене в обійми — і от я вже чимчикую собі до дому зі школи. На дорозі нікого й нічого. Тільки щось припікає спину все сильніше й сильніше. Повертаюсь — бачу, на мене суне величезний триголовий Змій Горинич. І кожна голова вивергає гаряче полум'я. Я несамовито кричу й біжу — тікаю від нього. Забіг на подвір'я. Чомусь до сусідів. Двері в сінях ледве встиг взяти на клямку, і тримаю всім тілом, щоб змій не видавив. Та добре пам'ятаю, що там між верхнім краєм дверей та луткою є чимала шпарина. Клятий змій просунув щупальцю крізь ту шпарину, ухопив мене за горлянку і душить. До того ж, спину ще дужче пече. Я кричу від жаху й нестерпного болю і враз прокидаюсь. Лежу обличчям до землі. Сонце припікає не звичну з зими оголену спину, а кропива охопила тугим ядучим кільцем мою шию. Ну чим не щупальця Змія Горинича?

Валерій БОНДАРЕНКО.
Дніпропетровськ.

У характерів свої сезони

■ ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

Узимку народжуються особистості талановиті, цілеспрямовані, вольові, з широким кругозором. А от у сімейному житті в них виникають труднощі через їхню непоступливість, бажання сперечатися через дрібниці і обов'язково брати гору. Найбільше виражені ці якості в народжених у грудні, слабкіше проявляються в **«лютневих»** дітей. Найврівноваженіші — **«січневі»**. «Зимові» жінки дуже часто тяжіють до точних або природничих наук. Тому психологи радять давати зимовим дітям «м'які» мелодійні імена, щоб не посилювати деякі риси характеру, закладені природою.

У «весняних» людей тонке почуття гумору, вони мають хорошу пам'ять і швидко все схоплюють. Ті, хто з'явився на світ навесні, безумовно обдаровані, але бувають нерішучими і трохи легковажними. **«Березневі»** чоловіки приділяють велику увагу своїй зовнішності. З них виходять чудові дипломати й оратори. «Весняним» дітям потрібно давати імена з твердим звучанням, що додасть їм упевненості й стійкості.

«Літні» діти добрі, вразливі, емоційні й легкі на підйом. Вони піддаються впливові, але разом з тим горді, наполегливі й відважні. Люблять дітей, дбайливо ставляться до природи й тварин, добре знаються на мистецтві. «Літнім» дітям потрібно давати «тверді» імена, що захистять їх від негод.

«Осінні» люди універсальні. Вони розважливі, серйозні, всебічно обдаровані, цінують накопичений досвід і ніколи не повторюють помилок. Роблять усе неспішно й обдумано, наділені ясним розумом і легкою вдачею. «Осіннім» дітям можна давати будь-які імена, бо ніщо не в змозі вплинути на їхній природний характер.

Досвід «ЧеЗаРа» працює на сьогодення і майбутнє

■ ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

14 лютого 2007 року виповнюється 40 років з того дня, коли за наказом міністра загального машинобудування СРСР було закладено перший кубометр бетону першого корпусу майбутнього ВАТ «Чернігівський завод радіоприладів» («ЧеЗаРа»). Його було спроектовано і збудовано передусім для загальних космічних потреб. Тривалий час завод працював на оборонний і ракетно-космічний комплекс колишнього СРСР.

Підприємство виробляло апаратуру та пристрої неруйнуючих методів контролю, цифрових відлікових пристроїв та систем електроавтоматики і управління до верстатів з програмним управлінням, релейно-комутаційних пристроїв до автоматизованої перевірки електромонтажу, апаратури ретрансляції телевізійних сигналів, сигналів зв'язку, навігаційної наземної, бортової та телеметричної апаратури для системи літаководіння та судноводіння цивільного флоту. Одним з основних видів продукції була перетворювальна апаратура, датчики тиску, температури, інерції, вологості, обертів та інші. Великий попит мала телеметрична апаратура, яку і нині використовують для вимірювання та реєстрації технологічних параметрів у різних галузях промисловості, охорони здоров'я, транспорту, зв'язку та сільському господарстві.

У скрутні дев'яності на «ЧеЗаРі» теж були нелегкі часи, але заводу вдалося вистояти, зберегти виробничий потенціал, кадри, залишитись одним з провідних підприємств Національного космічного агентства України (НКАУ). Здебільшого це заслуга керівника трудового колективу Костянтина Івановича Колесника.

У теперішній час «ЧеЗаРа» випускає хоч і обмежений, але якісний асортимент товарів народного споживання: це, зокрема, радіоприймачі «Данко», які працюють від електричних мереж напругою 220 В або від чотирьох елементів А343. Підключення їх до радіомережі непотрібне, вони легкі, приймають передачі Національного Українського радіо та всі програми у FM-діапазоні. Зручні та довговічні п'єзозапальнички, які виробляє завод. Має неабиякий попит садово-городній інвентар, вироблений з якісної сталі.

Але у час, коли світовий ринок заполонили дешеві товари з Китаю, важко утримати ринки збуту вітчизняних товарів народного споживання. «ЧеЗаРа» зробив ставку на наукоємну продукцію, яка має велику окупність. Тому 70 відсотків виробленого заводом спрямовано для космічних потреб.

Нині багато країн, які, не маючи засобів доставки супутників на орбіту, потребують для свого народного господарства апарати зв'язку, спостереження, метеоспостереження та інші. Для виведення цих апаратів на орбіту використовують засоби доставки Росії та України. Що більша кількість запусків, то більша потреба у датчико-перетворювальній апаратурі чернігівського виробництва, у нових її розробках. Лише за рахунок останніх обсяги поставок на один ракетоносій зросли на 30—35 відсотків. Якщо у 2005 році обсяги поставок спецапаратури становили 6 мільйонів 362 тисячі гривень, то на 2007-й замовлено продукції майже на 13 мільйонів гривень. Підприємство за свій рахунок розробляє та випробовує нові датчики та перетворювачі. Це дуже велика стаття витрат. Тому ці розробки ведуться за умови подальших поставок та окупності витрат. Також КБ «ЧеЗаРа» працює над удосконаленням системи «Сіріус», яка збирає всю інформацію з датчиків. Дочірнє підприємство «Завод радіоприладів, перетворювачів і датчиків» ВАТ «ЧеЗаРа» (ДП «Завод «РаПіД» ВАТ «ЧеЗаРа») випускає датчико-перетворювальну апаратуру, без якої неможливі запуски ракет-носіїв, супутників і російського походження, і українського. КБ заводу має досвід розробок датчикової апаратури для потреб народного господарства. У його планах освоєння ще більших обсягів та розширення виробництва.

Головний корпус ВАТ «ЧеЗаРа».

Морський старт.

Проте наукоємна продукція виробляється не тільки для космосу. Чернігівський завод радіоприладів ВАТ «ЧеЗаРа» протягом багатьох років працює на ринку телекомунікацій і добре відомий як виробник апаратури цифрових систем передачі.

Одне з найсучасніших нових рішень — універсальна платформа доступу «Мультиком-ЧеЗаРа», розроблена на підприємстві останніми роками.

Ідеологія заводу — виконати побажання споживача: «Все обладнання з одних рук».

Нове обладнання сертифіковане і освоєне в серійному виробництві. Воно має високу економічність та надійність.

Платформа «Мультиком-ЧеЗаРа» включає в себе велику лінійку приладів і пристосувань, які конче потрібні операторам зв'язку.

Основу платформи складають підсистеми: багатофункціональний мультиплексор МП-30Є, системи передач вторинного та третинного ущільнення ІКМ-120/480-ЧРН, низка пристроїв абонентських та цифрових закінчень, лінійних пристроїв, включаючи лінійні тракти HDB3 та sHDS. «Мультиком-ЧеЗаРа» постійно розвивається. Нині розробляються нові підсистеми.

Обладнання «ЧеЗаРа» вигідно відрізняється від аналогічної апаратури високими показниками «ціна—якість», зручним сервісним обслуговуванням та кваліфікованою консультацією фахівців.

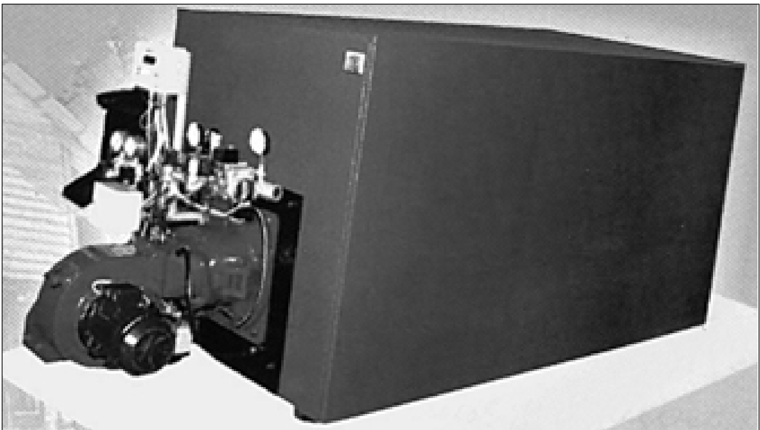
Універсальна платформа «Мультиком-ЧеЗаРа» забезпечує всю інфраструктуру для підключення до сучасної цифрової АТС.

Крім обладнання доступу, «ЧеЗаРа» сьогодні пропонує споживачу також нову комунікаційну техніку — цифрову систему комутації «ВОСТОК», розроблену досвідченими харківськими спеціалістами підприємства УТС «Українські телекомунікаційні системи». ЦСК «ВОСТОК» — це сучасна АТС, котра може працювати як прикінцева, опорна або транзитна. Вона може з успіхом застосовуватися у місцевих, сільських та корпоративних мережах і базових, і альтернативних.

Продукція на виставці.

Великий інтерес викликають електронно-механічні замки «Кобра» з таймерною системою управління, що виробляє завод. Замок розроблено на основі новітньої концепції створення систем захисту від несанкціонованого доступу до помешкання. Він має підвищену опірність до злому. Засув та защіпка витримують впродовж хвилини (це зовсім не мало!) докладене до них зусилля до 980Н (100кг/с). Електроживлення замка відбувається від джерела постійної напруги 6 В (це 4 елементи живлення ААА напругою 1,5 В).

Нещодавно ВАТ «ЧеЗаРа» почало випускати новітню розробку НВО «Екотерм» — контактно-поверхневі водонагрівачі потужністю від 100 до 3000 кВт. Вони працюють при атмосферному тиску, можуть розміщуватися під дахами будівель, використовувати жорстку і артезіанську воду без попереднього пом'якшення. Водонагрівачі оснащені сучасними засобами контролю та управління, мають максимально високий ККД — 98 відсотків за значної економії газу (порівняно з котлами високого тиску 40—50 відсотків; 1 Гкал коштує 60 грн., що дає втричі більший економічний ефект у зіставленні з централізованою системою теплопостачання).

Контактно-поверхневий водонагрівач.

Контактно-поверхневі водонагрівачі призначені для автономного децентралізованого опалення та гарячого водопостачання підприємств, комунальних закладів, житлових будівель і об'єктів індивідуального будівництва котеджного типу в складі стаціонарних і мобільних опалювальних систем. Принцип дії водонагрівача засновано на прямому контакті води, що піддається нагріву, і продуктів згорання. Поряд з серійним виробництвом водонагрівачів ВАТ «ЧеЗаРа» забезпечує проектування опалювальних систем, їх монтаж, налагоджування, запуск та сервісне обслуговування.

ВАТ «ЧеЗаРа» має великі технологічні можливості з механічної обробки металів та неметалів, лиття алюмінію та його сплавів, виготовлення односторонніх та багатошарових друкованих плат, складання друкованих плат методом поверхневого монтажу, збірки радіоелектронних пристроїв та їх випробування, мікроелектронного виробництва, гальванічного та лакофарбового покриття деталей, у тому числі порошкового покриття.

...40 років для людини — це пора розквіту, а для великого заводу — час становлення, вихід на нові шляхи розвитку.

Вітаючи трудовий колектив і керівництво підприємства з нагоди сорокаріччя заснування, бажаємо їм процвітання і трудових звершень. Сподіваємося, що у ВАТ «ЧеЗаРа» попереду буде ще багато досягнень у виробництві.

Сергій ПАВЛЕНКО,
Оксана СОЛОПОВА.

Чернігів.

Фото з архіву заводу.

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

оголошує конкурс на заміщення вакантних посад по таких кафедрах:

***інформатики** — доцент (1 од.), ст. викладач (1 од.); **політичної економії факультетів управління та маркетингу** — асистент (1 од.); **міжнародної економіки** — асистент (1 од.); **міжнародної торгівлі** — асистент (1 од.); **фінансів** — асистент (1 од.).*

Термін подання документів — один місяць (30 днів) від дня опублікування оголошення. До заяви на ім'я ректора університету додаються: особовий листок з обліку кадрів, автобіографія, копії дипломів про освіту, наукові ступені та вчені звання, завірені у встановленому порядку, список наукових праць та винаходів.

Адреса університету: 03680, м. Київ, проспект Перемоги, 54/1. Контактні телефони: 456-25-82, 459-61-73.

Рішенням № 1 Директора Дочірнього підприємства «ТН-Авто» від 30 листопада 2006 року вирішено припинити діяльність Дочірнього підприємства «ТН-Авто» (зареєстроване Житомирською районною державною адміністрацією Житомирської області 12 листопада 2002 року, номер запису про включення відомостей про юридичну особу до ЄДР 1 287 120 0000 000530, код ЄДРПОУ 32198337, місцезнаходження: Україна, 12430, Житомирська область, Житомирський район, ст. Станишівка, п/р № 26004270786001 в ЖФ КБ «Приват Банк», м. Житомир, МФО 311409) шляхом ліквідації.

Ліквідатором з припинення призначено Директора ДП «ТН-Авто» Пушкаренко Сергія Миколайовича, поштова адреса: Україна, 12430, Житомирська область, Житомирський район, ст. Станишівка.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2 (двох) місяців з моменту публікації оголошення про припинення шляхом ліквідації.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) ухвалою від 30.10.2006 р. порушив провадження у справі № 42/249 Б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Альпарі» (83042, м. Донецьк, Кіровський р-н, вул. Адонісова, 77; код ЄДРПОУ 31858626, р/р 26006301141 в Ленінському відділенні № 6111 м. Донецька ВАТ «Ощадбанк», МФО 394073) і ввів мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Поліщука Олександра Борисовича, ліцензія серії АБ 176082 від 24.06.2005 р. (поштова адреса: 83045, м. Донецьк, вул. Воровського, 5, кв. 1).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) ухвалою від 30.10.2006 р. порушив провадження у справі № 42/250 Б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Скорпіон» (83042, м. Донецьк, Кіровський р-н, вул. Адонісова, 77; код ЄДРПОУ 30569483, р/р 26004301110 в Ленінському відділенні № 6111 м. Донецька ВАТ «Ощадбанк», МФО 394073) і ввів мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Поліщука Олександра Борисовича, ліцензія серії АБ 176082 від 24.06.2005 р. (поштова адреса: 83045, м. Донецьк, вул. Воровського, 5, кв. 1).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) ухвалою від 30.10.2006 р. порушив провадження у справі № 42/251 Б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Нікол» (83042, м. Донецьк, Кіровський р-н, вул. Адонісова, 77; код ЄДРПОУ 30399856, р/р 26003301100 в Ленінському відділенні № 6111 м. Донецька ВАТ «Ощадбанк», МФО 394073) і ввів мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Поліщука Олександра Борисовича, ліцензія серії АБ 176082 від 24.06.2005 р. (поштова адреса: 83045, м. Донецьк, вул. Воровського, 5, кв. 1).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) ухвалою від 30.10.2006 року порушив провадження у справі №42/252 Б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Енергія» (83042, м. Донецьк, Кіровський р-н, вул. Адонісова, 77; код ЄДРПОУ 30872168, р/р 26006301129 в Ленінському відділенні №6111 м. Донецька ВАТ «Ощадбанк», МФО 394073) і ввів мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Поліщука Олександра Борисовича, ліцензія серії АБ №176082 від 24.06.2005 р. (поштова адреса: 83045, м. Донецьк, вул. Воровського, 5, кв. 1).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) ухвалою від 30.10.2006 року порушив провадження у справі №5/232 Б про банкрутство приватного підприємства «Виробничо-комерційна фірма «Бас» (83018, м. Донецьк, Київський р-н, вул. Путилівська, 84; код ЄДРПОУ 24320889, р/р 26000330191 в Ленінському відділенні №6111 м. Донецька ВАТ «Ощадбанк», МФО 394073) і ввів мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Поліщука Олександра Борисовича, ліцензія серії АБ №176082 від 24.06.2005 р. (поштова адреса: 83045, м. Донецьк, вул. Воровського, 5, кв. 1).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) постановою №6/109-8/202 від 28.11.2006 року визнав банкрутом приватне підприємство «Львівський будівельник» (місцезнаходження: 80300, Львівська обл., м. Жовква, вул. Вокзальна, 26, п/р 26000901300049 в ЛФ ТОВ «Укрпромбанк», МФО 385457, код ЄДРПОУ 33087041) і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Худонову Людмилу Юріївну (ліцензія серії АБ №216929 від 04.04.2005 року; проживає: 79053, м. Львів, вул. Княгині Ольги, 61, кв. 45).

Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) ухвалою від 24.11.2006 року порушено справу №6/194-29/292 про банкрутство приватного підприємства «Святослав-Люкс» (місцезнаходження: 79031, м. Львів, вул. Стрийська, 103/217, п/р 26001001000066 в ЛФ ВАТ Банк «БІГ Енергія», МФО 325008, код ЄДРПОУ 32052992). Розпорядником майна по справі призначено арбітражного керуючого Худонову Людмилу Юріївну (ліцензія серії АБ №216929 від 04.04.2005 року; проживає: 79053, м. Львів, вул. Княгині Ольги, 61, кв. 45).

Заяви кредиторів та інвесторів приймаються протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Господарським судом Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) Постановою по справі № 4/191 від 07.11.2006 р. визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Вірс» (м. Полтава, вул. Серьогіна, 11, ідентифікаційний номер 32370891) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Терещенка Олександра Васильовича (ліцензія № 116108 від 15.12.2004 р.), 36003, м. Полтава, Майдан Незалежності, буд. 1-Б, кімн. 11, тел. (0532) 61-41-62.

Господарським судом Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) ухвалою по справі №4/226 від 16.11.2006 р. порушена справа про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Перемога» (38312, Полтавська область, Великобагачанський район, с. Михайлівна, код ЄДРПОУ 0845714, р/р 26001174425065 в Полтавському головному регіональному управлінні ЗАТ КБ «Приватбанк»).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Терещенка Олександра Васильовича (ліцензія №116108 від 15.12.2004 р.), 36003, м. Полтава, майдан Незалежності, буд. 1-Б, кімн. 11, тел.: (0532) 61-11-62.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Будівельне підприємство «Дніпро-1» (код ЄДРПОУ 22552355) повідомляє про самоліквідацію товариства згідно Протоколу № 1 від 28.11.2006 р. зборів засновників ТОВ «Будівельне підприємство «Дніпро-1». Відповідальним за ліквідацію призначено Дреньова Юрія Андрійовича.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 39001, вул. К. Маркса, 206, м. Глобине, Полтавська область.

Господарським судом АР Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) рішенням від 02.11.2006 р. по справі №2-20/6744-2006 р. визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура СТОВ «Агрофірма «Герої Сіваша» (96025, АР Крим, Красноперекопський район, с. Ішунь, вул. Леніна, 68), код ЄДРПОУ 31963025.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Кубалов К. Т. (ліцензія серія АА №783147 від 13.05.2004 р., 96012, АР Крим, м. Армянськ, мкр. Корявко, 20, кв. 116).

Господарський суд Київської області (01032, м. Київ-32, вул. Комінтерну, 16) порушив справу №298/146-06 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Фортуна» (індекс 08500, Київська область, м. Фастів, вул. Дімітрова, 54, код 13735832, р/р 260561188 в Васильківській філії АППБ «Аваль», МФО 321994).

Розпорядником майна призначений Куценко Р. Д. (ліцензія серії АБ №216989 від 16.06.2006 р.), м. Фастів Київської області, вул. Куйбишева, 32, кв. 17.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Повідомлення про скликання позачергових загальних зборів акціонерів

Повідомляємо, що 02 лютого 2007 року об 11:00 годині відбудуться позачергові загальні збори акціонерів ВАТ «Брусилівська Райагропромтехніка» з наступним порядком денним:

1. Затвердження нової редакції Статуту ВАТ «Брусилівська Райагропромтехніка».
2. Відкликання Голови та членів Правління ВАТ «Брусилівська Райагропромтехніка».
3. Обрання Голови та членів Правління ВАТ «Брусилівська Райагропромтехніка».
4. Відкликання членів Спостережної ради ВАТ «Брусилівська Райагропромтехніка».
5. Обрання членів Спостережної ради ВАТ «Брусилівська Райагропромтехніка».
6. Відкликання членів Ревізійної комісії ВАТ «Брусилівська Райагропромтехніка».
7. Про обрання членів Ревізійної комісії ВАТ «Брусилівська Райагропромтехніка».

Збори відбудуться за адресою: Житомирська обл., смт. Брусилів, вул. Чапаєва, буд. 3, 2-й поверх адміністративного приміщення.

Реєстрація акціонерів буде проводитись з 9:00 до 10:45 години 02 лютого 2007 року.

Акціонерам при собі мати документ, що посвідчує особу (паспорт), а уповноваженим представникам акціонерів необхідно мати довіреність, оформлену відповідно до чинного законодавства та документ, що посвідчує особу (паспорт).

Акціонери мають право вносити до правління ВАТ «Брусилівська Райагропромтехніка» свої пропозиції щодо порядку денного загальних зборів не пізніше ніж за 30 днів до дня скликання зборів. До скликання загальних зборів акціонерам буде надана можливість ознайомитись з документами, пов'язаними з порядком денним зборів.

Довідки за телефоном: + (04162) 3-03-78.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 22.11.2006 р. по справі № Б-31/97-06 Охоченське споживче товариство (ЄДРПОУ 30259408, Харківська обл., Нововодолазький р-н, с. Охоче, вул. Приозерна, 12) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначена Погоріла О. І. (ліц. АБ № 176216 від 07.09.05 р., тел. (057) 720-23-45).

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 27.11.2006 р. по справі № 19/175/06 ПП «ВАНС XXI» (код ЄДРПОУ 34067487), (м. Запоріжжя) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Россоху Олександра Миколайовича (ліцензія АА № 783242). Адреса: 69063, м. Запоріжжя, а/с 4248.

Претензії приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Господарським судом АР Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) рішенням від 30.10.2006 р. по справі №2-20/9705-2006 р. визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура СТОВ «Агромір-7» (96025, АР Крим, Красноперекопський район, с. Ішунь, вул. Леніна, 68), код ЄДРПОУ 31315934. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Кубалов К. Т. (ліцензія серія АА №783147 від 13.05.2004 р., 96012, АР Крим, м. Армянськ, мкр. Корявко, 20, кв. 116).

Кредитна Спілка «Форум - С»

повідомляє про скликання чергових загальних зборів, які відбудуться 20.01.2007 р., о 12.00 годині, за адресою: вул. Північно-Сирецька, 3.

Постановою від 21.11.06 р. у справі № 10/208 б Господарським судом Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-а) Відкрите акціонерне товариство «Брянківський завод фільтрувального устаткування» (код ЄДРПОУ 00222137, місцезнаходження: 94192, Луганська обл., м. Брянка, смт. Глибоке) визнане банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бєлікова Андрія Вікторовича (ліцензія АБ № 271650 від 12.01.2006 р., місцезнаходження: 91031, м. Луганськ, вул. Оборонна, буд. 6, к. 6).

Відкрите акціонерне товариство «Новоград-Волинський ремонтно-механічний завод»

оголошує про проведення загальних зборів акціонерів 27 січня 2007 р. за адресою: м. Новоград-Волинський Житомирської області, вул. Пушкіна, 48, адміністративний корпус, 3 поверх, актовий зал. Реєстрація акціонерів починається в 11-00.

Початок зборів в 12-00.

Порядок денний:

1. Звіт Правління за 2006 р.
2. Зміни до установчих документів.

Постановою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 29.09.2006 р. у справі № 6/223-4/195 спільне українсько-польське підприємство Товариство з обмеженою відповідальністю «Марколь-Львів» (м. Львів, пр. Свободи, 5/5, код ЄДРПОУ 14298322, п/р № 26048012993 в Першій ЛФ Кредитбанк (Україна), МФО 325365) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 19.10.2006 р. у справі № 6/233-4/230 Товариство з обмеженою відповідальністю «Науково-виробнича компанія «ОСМА Ойл» (Львівська обл., Пустомитівський р-н, с. Муроване, вул. Вокзальна, 17, код ЄДРПОУ 32242349, п/р № 26005006465001 в Філії ЛРУ АТ «Індустріально-експортний банк», МФО 325279) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезгаданих підприємств призначений арбітражний керуючий Кривич Руслан Іванович (Ліцензія Міністерства економіки АВ № 081153 від 02 серпня 2006 р., поштова адреса: 79008, м. Львів-8, а/с 1535).

Господарським судом АР Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) порушено справу №2-6/17285-2006 про банкрутство боржника - Відкритого акціонерного товариства «Керченський завод будівельних матеріалів» (98300, м. Керч, вул. Котовського, 3, розрахунковий рахунок №26062301390954, №26009308390954, №26008310390954, №26008309390954, №26006301390954, №26005302390954, №26003304390954, №26002305390954, №26000307390954 в Керченській філії Відкритого акціонерного товариства «Промінвестбанк», МФО 324548, ЄДРПОУ 00290848.

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Скляренко Олександр Геннадійович, який має ліцензії арбітражного керуючого серії АБ №176283 від 19.10.2005 р., проживаючий за адресою: 98300, м. Керч, вул. Індустріальне шосе, 21, кв. 88.

Претензії кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

СПОРТ

ВІВТОРОК, 12 ГРУДНЯ 2006 ■ № 235 (3985)

13 грудня в Україні утримається тепла погода. Істотних опадів не передбачається. Температура вночі від 4 морозу до 1 тепла, на крайньому півдні — до 5 градусів вище нуля; вдень 2—8 тепла, у Криму до +10

Звідусіль

Плавання. Гельсінкі (Фінляндія). Чемпіонат Європи на короткій воді. Олег Лісогор став переможцем на дистанціях 100 і 50 метрів брасом (у півфіналі Олег установив рекорд чемпіонатів Європи — 26,50). Ще один українець Валерій Димо на цій же дистанції здобув срібну медаль.

У жінок «золото» у Ганни Хлистунової на дистанції 100 м брасом (рекорд Європи — 1.05,73). Срібні і бронзову нагороди до скарбнички української команди поклала Ірина Амшенникова, котра була двічі другою на 50 і 200 метрів і третьою на 100 метрів в запливах на спині. Ганна Дзеркаль стала срібним призером на дистанції 100 метрів комплексом.

Боротьба. Міжнародна федерація (ФІЛА) назвала кращих атлетів 2006 року. Серед спортсменів вільного стилю у вазі до 84 кг кращим названо українця Тараса Данька. А в жінок наша Олександра Когут стала лауреаткою у ваговій категорії до 51 кг.

Дзюдо. Новий Сад (Сербія). Абсолютний чемпіонат Європи. Українець Євгеній Сотников став срібним призером. У фінальному поєдинку він поступився тризразовому чемпіонові світу Михайліну з Росії.

Гандбол. Кубок кубків. Чемпіон України «Портовик» (Южний) пробився до 1/4 фіналу. Після нічиєї (30:30) удома із швейцарським «Вакер Тюном» наша команда виграла на чужому майданчику — 28:24.

Варто відзначити, що «Портовик» блискуче провів цю зустріч. З перших хвилин українська команда пішла у відрив і жодного разу не дозволила суперникові випередити її. Наш колектив дуже чітко й надійно зіграв в обороні. Найрезультативнішим у складі гостей був Ігор Поляков, котрий закинув сім м'ячів.

Отже, перемога за сумою двох зустрічей (58:54) вивела «Портовик» до вісімки команд, котрі продовжать боротьбу за Кубок кубків.

Футбол. У фінальній частині чемпіонату Євро—2012 можуть узяти участь 24 команди, а не 16, як в останні роки. УЄФА розгляне можливість розширення на конгресі в Дюссельдорфі (Німеччина). Конкретне рішення про розширення там не прийматимуть. Але відбудеться голосування, яке визначить, чи стане ідея предметом докладнішого розгляду.

Виконавчий директор УЄФА Ларс-Крістер Ольссон заявив, що новий формат змагань може бути запроваджено уже на чемпіонаті Європи 2012 року. На його проведення, як відомо, претендують Україна з Польщею, Хорватія з Угорщиною та Італія.

Окрім того, пан Ольссон сказав: «Окремі члени виконавчого комітету уже висловлювалися за цю ідею. Якщо конгрес теж буде за, а я не бачу причин, через які він був би проти, то ми, звичайно, сповістимо трьох претендентів на проведення Євро—2012. І подивимося, чи готові вони будуть провести змагання в такому форматі. Думаю, цілком можливо використовувати ті самі вісім стадіонів, на які ми розраховували в турнірі з участю 16 команд».

Ідею розширення турніру запропонувала футбольна асоціація Шотландії за підтримки асоціацій Ірландії, Латвії і Швеції. Формат турніру з участю 24 команд використовували під час проведення чемпіонатів світу з 1982-го по 1994 рік. Одним із головних недоліків такої кількості учасників є певна незручність системи вильоту команд, яка найпростіше організовується за участі 16 або 32 збірних.

Бокс. Москва. Росіянин Олег Маскаєв відстояв титул чемпіона світу у надважкій вазі за версією WBC. Він у 12-раундовому поєдинку переміг за очками боксера з Уганди Пітера Охелло. Протягом усього поєдинку Маскаєв мав відчутну перевагу, але зумів дотиснути боксера з Уганди в останніх двох раундах. Після закінчення бою всі судді віддали перемогу Маскаєву з рахунками 118:109 і 120:107 (двічі).

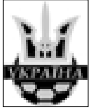
Хокей. Москва. Матч «Усіх зірок» на Красній площі між збірними колишнього СРСР і Національної хокейної ліги закінчився внічию з рахунком 10:10 (3:2, 3:4, 4:4). Команда Віктора Тихонова, складена з легендарних хокеїстів, вела в рахунку 10:9, але за дві секунди до закінчення двобою Пол Коффі реалізував буліт. Найкращим бомбардиром матчу став Ігор Ларіонов, котрий закинув чотири шайби.

На знімку: як у роки минулі, разом у збірній учасники цього екзотичного матчу — спартаківець Олександр Якушев і армієць Віктор Кузькін.

Фото Сергія ПЕТРОВА.

А тепер уже точно — канікули!

Футбол. Кубок країни. 1/4 фіналу. Матчі у відповідь. 9—10 грудня.

«Шахтар» (Донецьк) — ПФК «Севастополь». 6:1. 9 000 глядачів. **Голи**: Бєлік, 7, 59, 79, Окодува, 32, Каіка, 34 (автогол), Кучер, 41 — А. Шевчук, 28. На 61-й хвилині Воробей («Шахтар») не реалізував пенальті. Перший матч — 1:0.

«Металіст» (Харків) — «Іллічівець» (Маріуполь). 2:0. 10 000. Фомін, 45+2, Рикун, 55 (п). Перший матч —0:0.

«Таврія» (Сімферополь) — «Сталь» (Дніпродзержинськ). 1:0. 2 554. Першин, 31. Перший матч — 4:1.

«Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Динамо» (Київ). 1:2. 18 000. Мелащенко, 75 — Шацьких, 64, Юссуф, 94. **Вилучено** Єзерського («Дніпро», 77, фол останньої надії). Перший матч — 1:1.

Фото Андрія ЛУКАЦЬКОГО (ФК «Динамо»).

Оцими матчами закінчилася літньо-осінньо-зимова частина сезону—2006/2007 в українському футболі. Тепер він уже остаточно йде на канікули. Але варто сказати кілька слів про чвертьфінальні баталії, котрі підводили рису під згаданим змагальним періодом. Точніше, про один поєдинок, котрий став по-справжньому кубковим і подарував уболівальникам гостре протистояння досить високого рівня.

Якби хоча б половина матчів у наших національних змаганнях відбувалася за таким гострим і бойовим сценарієм, то ми впевнено могли б стверджувати, що футбол в Україні прогресує. Звісно, йдеться про протистояння «Дніпра» і «Динамо».

Невелику перевагу в першому таймі мали господарі. Проте головні події відбулися після перерви. Динамівці вирівняли становище і згодом відкрили рахунок. Мілевський скинув м'яча на Шацьких, котрий ефектним ударом з лінії карного майданчика вразив дальню «дев'ятку».

Кияни мали нагоди розвинути успіх. Однак, як і в першому матчі, Протасов зробив вдалу заміну, і Мелащенко зрівняв рахунок. Після виконання Бартуловичем штрафного Корніленко в один дотик пробив і влучив у стійку воріт. А тут і Мелащенко чудово зіграв на добивання.

В основний час суперники так і не вирішили, хто сильніший. Та на четвертій хвилині першого додаткового тайму «Динамо» схиляє шальки терезів на свій бік. Оборона Дніпра помиляється під час створення штучного положення «поза грою», Юссуф спокійно виходить на зручну позицію і точно б'є під поперечину.

Утім, розв'язка могла статися значно раніше, коли на 77-й хвилині Шацьких утік від охоронців і мав опинитися сам на сам із Кусліємом. Тому Єзерському нічого іншого не залишалося робити, як руками звалити форварда «Динамо» неподалік штрафного майданчика. І вилучення — справедливе покарання. Іншого рішення бельгійський арбітр Верве-кен не міг прийняти.

Зрозуміло, ця ситуація вплинула на подальший перебіг подій. Сили дніпропетровців згасали швидше, ніж у їхніх опонентів.

Анатолій Дем'яненко, тренер «Динамо»:

— Гадаю, вболівальники отримали задоволення від побаченого. Гра, безперечно, була цікава і захоплива. Я вдячний своїй команді, що сповна віддалася боротьбі. Щось виходило, щось — ні. Але це через те, що ми мали важкий ігровий графік. До того ж багато футболістів були розчаровані результатом зустрічі з «Реалом». То був певний психологічний стрес. Тому в поєдинку проти «Дніпра» ми довірили футболістам, котрі нечасто грали під час цієї половини сезону. І вони не підкачали.

Олег Протасов, тренер «Дніпра»:

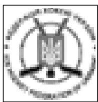
— Сьогодні ми діяли гідно. Завдяки везінню можна було б перебігати «Динамо» і піти далі в турнірі. Якщо порівняти в позиціях, то клас виконавців, звичайно, у київського «Динамо» вищий. Я ж кажу з жалем. Адже і в «Дніпрі» розпочали збирати футболістів, які вміють не тільки боротися на полі, а ще й грати у футбол. Звичайно, коли ми залишилися вдесятьох, то було вже складно протистояти динамівцям. До хлопців жодних претензій не маю, вони старалися, діяли самовіддано.

На знімку: герой протистояння «Динамо» і «Дніпра» Максим Шацьких забивав в обох матчах.

* * *

Учора в ПФЛ відбулося жеребкування півфінальних пар Кубка країни. Зустрічаються: «Металіст» — «Динамо», «Шахтар» — «Таврія».

У ФХУ — новий президент

Хокей. У Києві відбувся генеральний конгрес Федерації хокею України. Він прийняв відставку Олександра Омельченка з посади президента ФХУ і його наступником обрав главу Державної податкової адміністрації України Анатолія Брезвіна.

Сам пан Омельченко був присутній на тому зібранні і перебував у доброму гуморі. Але водночас відзначив нинішній важкий стан українського хокею. «Коли я перебував при владі, мав контакти з діловими колами. Отож федерація була забезпечена необхідним. Однак нинішнього року за зміни керівництва в Києві хокей прийшов до повного зубожіння».

Олександр Олександрович висловив цілковиту підтримку єдиному кандидатові у президенти ФХУ. «Переконаний, що він буде ліпшим від мене, бо має більше влади». Сам Омельченко хокей забувати не збирається. Особливо вболіватиме за національну збірну. І навіть у Москві наступного року на чемпіонаті світу побувати збирається. Сказав, що зробить це за власний кошт.

За Анатолія Івановича Брезвіна делегати конгресу проголосували одностайно.

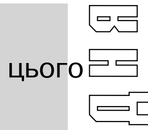
— Я людина системного підходу до будь-якої справи, — сказав новий керівник національного хокейного господарства. — Тому насамперед ми маємо підготувати чітку програму розвитку хокею у країні на вісім-десять років.

Однак ця заява трохи здивувала, бо кандидат на таку посаду мав вести боротьбу за неї вже з готовою програмою. І терміни її дещо «розмиті». Український хокей, майже небіжчик, потребує термінової реабілітації. Тож конче потрібні конкретні й термінові плани порятунку на найближчий рік.

Першим віце-президентом ФХУ обрано народного депутата України, першого заступника голови Комітету Верховної Ради з питань науки й освіти Дмитра Саламатіна. Пакетним голосуванням обрали п'ятьох віце-президентів ФХУ: Володимира Ромашка, Анатолія Найду, Володимира Бороденка, Євгена Імаса і Вадима Сисюка.

Під час роботи конгресу до лав ФХУ як колективні члени було прийнято донецький, запорізький і київський обласні осередки.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

12 ГРУДНЯ

■ 1890. Народився Андрій Мельник, один із провідників ОУН.
■ 1901. Італійський радіотехнік Гульєльмо Марконі здійснив радіозв'язок через Атлантичний океан.
■ 1923. Помер живописець Іван Похитонов.
■ 1952. У Відні відкрився Конгрес народів на захист миру.
■ 1959. При ООН створено Комітет з використання космічного простору в мирних цілях.
■ 1988. Перший випробний політ транспортного літака Ан-225 «Мрія».
■ 2002. Помер академік Микола Амосов.

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 10,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 269

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 4626

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010015 >